வைசியவேதோக்த கிரியா

விசாரவியவஸ்தை

இது

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசாரிய வர்ய முதலிய பிருதுகளை
புடைய ஜெகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீங்கேரி மஹா ஸம்ஸ்தானத்தில்
ச்ருதி ஸ்மிருதி புராண கற்ப சூத்திர ஸதாசாராதி
பரிசீலத்தை முன்னிட்டு பிரசித்தப்படுத்தப்பட்டு

வடமொழியிலிருந்து சேலம்ஜில்லா ஆவத்திவாடி பிட்டா ஜமீந்தார்
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச செட்டியாரவர்கள் குமாரர்
கோபாலசாமி செட்டியாரவர்களுடைய
கோரிக்கையின்படி
[illegible]ருடைய உதவியினுல் சேலம் ஜில்லா
ஏத்தாப்பூரிலிருக்கும் சேட்டலூர் ஸ்ரீமத்
கா. கிருஷ்ண அய்யரவர்களால்
தென்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

மதுரை
விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1909

சுலோகம்.

இக்கலியுகத்தில் வேதமென்னும் பசுவானது அசத்துக்களாகிற கொடியதான முதலையால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அதன் பீடையை போக்கும் பொருட்டு இப்பொழுது பிரயத்தனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இக்கலியுகத்தில் [illegible] வருஷங்கள் குறைவான ஐயாயிரம் வருஷங்கள் (அதாவது [illegible] வருஷங்கள், சென்றபிறகு தர்மமானது அதர்மத்தை விழுங்குங்கால் கலியுகம் பிரவர்த்திக்கிறது என்னும் சாஸ்திரத்தை அனுசரித்து தர்மமானது அதர்மத்தினால் விழுங்கப்படும்பொழுது சகல வர்ணங்களும் தங்கள் தங்கள் தர்மங்களைவிட்டு இஷ்டப்படி இருக்கிறதுகள். அதில் பிராமணர்களுக்குள்ளேயே தம் வர்ணத்துக்குசிதமான தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும் கெடுதியற்றவர்களும் பரிசுத்தர்களுமான பிராமணர்கள் தேடி எடுக்கக்கூடியவர்களாயிருக்கிறார்கள். தம் வருணத்துக்குசிதமான சகல தர்மானுஷ்டானம் இல்லாவிடினும் சக்தியை மீறாமல் எவ்வளவு செய்யக்கூடுமோ அவ்வளவு தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும் ஜாதி மாத்திரத்தை உபஜீவிப்பவர்களுமானவர்களே வெகுவாய் இருக்கிறார்கள்.

வழியைவிட்டு நடப்பவர்களும் கெடுதியோடு கூடியவர்களுமான கர்மானுஷ்டானம் செய்யாதவர்களே எங்கும் அதிகமானவர்கள். க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வர்ணங்களில் சூரியன் சந்திரன் முதலான வம்ஸத்தில் உண்டானவர்களும் யோனி, பீஜங்களால் (அதாவது தாய் தந்தைகளால், பரிசுத்தர்களாகவும், சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய படி கர்மங்கள் செய்பவர்களுமான க்ஷத்திரியர்கள் கிடைக்கத்தகாதவர்களே. யோனி பீஜங்களால் பரிசுத்தர்களும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுமான வைசியர்களும் இப்பொழுது காணப்படுகிறார்களில்லவே இல்லை. சூத்திரர்களோ என்றால் தாய்தந்தைகளால் ஏறக்குறைய பரிசுத்தர்களா[illegible]லும் முக்கியமான விர்த்தியால் ஜீவனம் செய்பவர்களுமான தம் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுமானவர்கள் [illegible]றவலாகவே இருக்கிறார்கள். இப்

படியிருக்கும்போது இப்போது வெகுகாலம் தொடங்கி வேதம் ஓது தல் அதில் சொல்லிய கர்மங்க[illegible] அனுஷ்டித்தல் முத[illegible]துகள் இல்லாதவர்களான பேர்களும் [illegible]ப்பஸ்[illegible]ம்பாதிபிறவறருத்திரத்தில் சொல்லிய) கோத்திர பிரவ[illegible]திகளில்லாதவர்களும் புராணங்களி லுள்ள மந்திரங்களால் தானே (16) பதினாறு கர்மங்களை அனுஷ் டிப்பவர்களும் (102) கணக்குள்ள வேதாகம புராணாதிகளில் சொல் லாத பெயரோடுகூடிக[illegible]கொண்டிருக்கிற கோத்திரங்களில் ஒவ்வொன் றை வகித்தவர்களுமான [illegible] என்று பிராகிருதவார்த்தை யினால், அடையாளமாத்திரத்துக்கா[illegible] ஏற்பட்ட வார்த்தையால் விவ கரிக்கப்படுகிறவர்களுமான வைசியர்கள் என்று தோற்றத்துக்கு மாத்திரம் குறி[illegible]டப்பட்டவர்களுமானவர்கள் கிழக்கு தென்தேசங் களில் அநேகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் வெகுவாய் வம்ச பாரம்பரையாக பூர்வர்கள் ஆசரித்தபடி புராணமந்திரங்களா[illegible] தங் கள் 16 கர்மங்களைசெய்துகொண்டு தெய்வபிராமணர்களை பூஜிப்பவர் களுமாய் க்ஷேமமுள்ளவர்களுமாய் வெகு பெயர்களிருக்கிறார்கள். சிலர்கள்மட்டில் தாங்கள் வைசியர்கள் என்னும் தங்களுக்கு (சுருதி ஸ்மிருதி) முதலானதுகளால் வேதத்தில் சொல்லிய மந்திரங்களைக் கொண்டு (16) கர்மங்களும் யாகாதி கர்மங்களும் விதிக்கப்பட்டிருக் கிறதென்றும் அவைகளைப் பிராமணர்கள் எங்களைக்கொண்டு செய் விக்கிறதில்லை என்கிற ஆக்கிரஹத்தால் தாங்கள் கட்டுக்கடங்காதவர் களாய் சில பிராமணர்களை திரவியம் முதலானதுகளால் வஞ்சித்து தங் கள் சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் வழியாய் வேதமந்திரங் களால் (16) கர்மங்களை வெகு அற்பகாலமுதல் செய்ய பிரயத்தனித் தார்கள். அவர்களில் ஒருவனான லெக்ஷுமி நரசிம்ம சிரேஷ்டி என்னும் பெயருடையவன் சென்ற வருஷத்தில் அக்கினி ஆதான மும் செய்தான் [illegible]தாக கேள்வை. இவ்விஷயத்தை ஆக்ஷேபணை செய்கிறவர்களான அநேக பிராமணர் முதலானவர்கள் இந்தப்படி மேல் சொன்னவர்களால் செய்யப்பட்டது, [illegible]ஸ்திரத்துக்கு ஒப்பி [illegible] வப்பாததா என்று சந்தேகித்தவர்களும் சிலர் தம் தம் புத்திக்கு [illegible]டும் எழுத்து முதலானதுகளால் நிர்ண யித்தார்கள். [illegible] முத[illegible]னதுகளால் கூடாது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டும் கட்டுக்கடங்காதவர்களாய் அந்தப் பிராமணர்க

னால் சொல்லப்பட்டதை அநுதரவு செய்து தங்கள் இஷ்டப்படியே இருக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டியது அவசியமென்று வெகு ஜனங்களால் செய்யப்பட்ட பிரார்த்தனையை அனுசரித்து நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. அதில் இவ்விதமான ஆக்ஷேபம் அதாவது வம்ச பரம்பரையாய் பூர்வாச்சாரத்தினின்றும் வருகிற வழியைவிட்டு சிலநாள் தொடங்கி தங்கள் இஷ்டப்படி வைதீக மந்திரங்களால் வேதத்தில் சொல்லிய கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களும் தாங்கள் வைசியர்கள் என்கிற நினைவை வகித்தவர்களும் கோமட்டி என்னும்பெயர் உடையவர்கள் எவர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களாலும் அந்தவம்ஸத்தார்களாலும் அவர்களின் பந்துக்களாலும் இந்தஜாதிக்காரர்களாலுமாவது வேதோக்த கர்மங்கள் வேத மந்திரங்களால் செய்யயோக்கியமா இல்லையா என்பது. அதில் தங்களை வைசியர்களாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு வேதோக்த கர்மங்கள் செய்யலாம் என்பதில் சாதகமாக அபிமதமான யுக்திகளும் பிரமாணங்களும் யாதெனில், தங்கள் வைசியர்கள் என்று உலகத்தில் தோனிக்கை இருக்கிறது. (1) இப்படியே (102) கோத்திரங்கள் உள்ள வைசியர்களுக்கு என்றும் சிலர்களால் ஸ்ரீமுகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (2) ஆகையால் நாங்கள் வைசியர்கள் என்று சொல்வது ஒன்று வைசியர்களுக்கு வேதோக்த சகல கர்மங்களும் வேத மந்திரங்களால் அனுஷ்டிக்கத்தக்கது என்பது சாஸ்திரத்தால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி எனில் விஷ்ணு ஸ்மிருதியில் வேதமோதல், எக்கியம் செய்தல், தானஞ் செய்தல், பசுக்களை ரக்ஷித்தல், வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்தல், நிலத்தை உழுதல், வியாபாரம் செய்தல் ஆகிய ஏழும் வைசிய கர்மங்கள் என சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (யாக்கிய வல்கிய ஸ்மிருதியில்) பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்றவர்ணங்கள் இதில் ஆதியில் சொல்லிய மூவர்களும் துவிஜன் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள், இம்மூவர்களுக்கும் நிஷேகம் முதல் சுடுகாடு ஈறாக மந்திரங்களால் எல்லா காரியங்களும் செய்யத்தக்கது. என்று, இப்படியே முதலில் [illegible] நின்றும் உண்டாகிறார்கள். இரண்டாவது உபநயனம் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால் இம்மூவர்களும் துவிஜர் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதால் வைசியர்களுக்கும் தாய்

வயிற்றினின்று உண்டாவதும் உபாயனம் செய்வதினால் இரண்டு உபாதையால் துவிஜன் என்பது ஸம்பவிக்கிறது. ஆசையால் எங்களுக்கும் வேதத்தில் அதிகாரம் உண்டு என்பது இப்படியே (ஆபஸ்தம்பர்) என்னும் ரிஷியால் (தர்மபிரசினம் என்னும் கிரந்தத்தில் சொல்லி இருக்கிறது. அதாவது சூத்திரனல்லாதவனும் துஷ்டகர்மங்கள் செய்யாதவர்களுமானவர்களுக்கு உபநயனம் வேதமோதுதல் அக்கினியை ஸ்வீகரிப்பது உண்டு என்பது. பின்னும் அந்த கிரந்தத்திலேயே வசந்த காலத்தில் பிராமணனுக்கும் கிரீஷ்மகாலத்தில் க்ஷத்திரியனுக்கும் சரத்காலத்தில் வைசியனுக்கும் உபநயனம் செய்யவேண்டியது என்றும் (7)-வது வயது முதல (16)-வது வயது வரையில் பிராமணனுக்கும் (10)-வது வயது முதல் (22)-வது வயது வரையில் க்ஷத்திரியனுக்கும் (11)-வதுவயது முதல் (24)-வது வயது வரையில் வைசியனுக்கும் ஆபத்தில்லாத காலத்தில் மேல் சொல்லியபடி உபநயனகாலமும் உண்டு என்கிற இதுமுதலான பிரமாணங்களாலும் பின்னும் கூஷ்மாண்ட ஹோமம் முதலிய கர்மங்களை செய்யும் காலத்தில் க்ஷத்திரியன் கஞ்சியைக் குடிக்கவேண்டுமென்றும் வைசியன் தயிர்கலந்த பால் குடிக்கவேண்டுமென்றும் வேதத்தில் சொல்லியிருப்பதால் வைசியனுக்கும் வைதிக கர்மங்களில் அதிகாரம் உண்டு என்று காணப்படுகிறது. இது முதலான பிரமாணங்களால் விவாதிகளான நாங்கள் வைசியர்கள். எங்களுக்கு வேதோக்தமந்திரங்களால் வேதோக்த கர்மங்கள் செய்ய அதிகாரமுண்டு என்பதாகச்சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் சில பிராமணர்களுடைய சமாதானம் அடியில் சொல்லியபடி என்று கேள்விப்படுகிறோம்.

அதாவது—(பராஸரமாதவ்வீயம்)என்னும் கிரந்தத்தில் (11)-வது அத்தியாயத்தில் (50)-வது சுலோகத்தில் யுகம்தோறும் எந்தெந்த தர்மங்களுளவோ அப்போதப்போது எந்தெந்த துவிஜர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களை நிந்திக்கவேண்டாம் அவைகள் யுகத்தை [illegible]வர்கள் என்னும் வசனத்துக்கு உரை செய்தவிடத்தில் (ஸாயணமாதவாச்சாரியார்) என்பவரால் க்ஷத்திரிய வைசியஜாதிகள் சௌகபத்தினால் உச்சேதமடைந்திருப்பதால் என்று நிச்

சரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கலியுகத்தில் க்ஷத்திரியவைசிய ஜாதியே கிடையாது என்றும் ஆகையால் பிரகிருதத்தில் விவகரிக்கப் பட்டவர்கள் வைசியர்கள் அல்லர். இப்படியே பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன், என்று வர்ணத்தார்களில் 1-முதல் 3-வரையில் உள்ளவர்கள் துவிஜர்கள். இன்னவர்களும் மற்ற யுகங்களில் இருந்தார்கள் கலியில் முதலும் கடையும் மாத்திரம் இருக்கிறது என்று வைசியகமலாகரத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கிற புராணவசனத்தினாலு தெரியவருகிறது. இதுபோல் (கலியுகத்தில்) துவிஜர்கள் வேதங்களை ஓதார்கள் எக்கியங்களைச் செய்யார்கள். க்ஷத்திரியர்களும் வைசியர்களும் நசித்துப்போவார்கள் என்று (மச்சிய புராணத்தில்(சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலும் வைசியர்கள் குலமுதலான துற்றவர்கள் கலியில் இல்லை. எவர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் கர்ம்ம இல்லை. சூத்திரர் திவிர்த்திகளை உடையவர்களாகவும் தேவ பிராமண நிந்தனை உற்றவர்களாகவும் அவர்களை துவேஷிப்பவர்களாகவும் அதிக வயமுற்ற புத்தி உள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள் என்றும் (பிர்ம்மகைவர்த்தப) என்னும் புராணவசனத்தாலும்நந்தன் வரையில் வேதகர்மங்களோடு கூடியக்ஷத்திரிய குலம்இருக்கப்போகிறது என்றும் பிறகு வைசிய குலமும் இதுவும் சூத்திரனைப்போல் ஆகப்போகிறது என்றும் (அத்திரிமுனி) ஸ்மிருதி வசனத்தினாலும் கலியில் வைசிய ஜாதியே இல்லை என்றும் இப்போது வாதிக்கிறவர்கள் கோமட்டி என்னும் பதத்துக்குப் பொருளாயிருப்பவர்களே ஒழிய வைசியர்கள் அல்லர். இந்த பூர்வ பக்ஷிக்காரர்களால் உதாஹரணமாகக் காட்டிய வசனங்கள் வைசியர்களுக்கு வேதோக்த மந்திரங்களால் சகல கர்மங்களை செய்வதில் அதிகாரம் காட்டப்பட்டிருந்தாலும் இவர்கள் வைசியர்களல்லர் ஆதலால் அந்தப் பிரமாணங்கள் இவர்கள் விஷயங்கள் ஆகிறதுகளில்லை என்று இம்மாதிரியாக ஒருவருக்கொருவர் வாதம் செய்ய தலைப்பட்டபடியால் இவ்விஷயத்தில் எப்படி நிர்ணயம் என்று அபேக்ஷை உண்டானதால் நம்மால் நிச்சயிக்கப்படுகிறதாவது.

மாதவாசாரியரவர்களால் பராசரஸ்மிருதி (11) வது அத்தியாயத்தில் யுகந்தோறுமுள்ள தர்மங்களையும் துவிஜர்களையும் நிந்திக்கவே

ண்டாம். ஏனெனில் அவர்கள் யுகானுரூபர்களாக இருக்கிறார்களெ ன்கிற சுலோகத்திற்கு உரை செய்யும்கால் க்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதி கள், ஸ்வரூபத்தாலே உச்சேதமாய்ப் போனதால் என்று சொன்ன மாத்திரத்தால்தானே வைசிய ஜாதியேயில்லையென்று சொல்லுவது அசக்கியமானதால் கலியில் பரிசுத்தமான ஜாதிசம்பந்தமுள்ள (யோனிபீஜ) தாய்தந்தைகளாலுண்டான சுத்தமகன் வைசிய வர்ணத்துக்கு அபாவமிருந்தாலும் (யெதாசம்பவ) எப்படி சம்பவிக்கக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட வைசியவர்ணமிருப்பதாகவே தோணுகிறது. எப்படியெனில் பராசரஸ்மிருதி (11) வது அத்தியாயம் (50) வது சுலோகம் (யுக[illegible]முள்ள தர்மங்களும் துவிஜர்களும் நிந்தைக்கு யோக்கியர்களல்லர் ஏனெனில் அவர்கள் யுகத்தை அனுசரித்தவர்கள்) இதின் உரை (அவதரணிகா) கீழ்சொன்னபடி கலியுகத்தில் எல்லோரும், புஜிக்கக்கூடாத அன்னமுண்டவர்களும் புஜிக்கக்கூடாத வஸ்துக்களை புஜிப்பவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தவிஷயமான பிராச்சித்த சாஸ்திரம் பிரயோஜனமற்றதல்லவா, ஏனெனில் பிராச்சிதகம் செய்துகொண்டபோதிலும் மறுபடியும் அதில் பிரவர்த்தியை பரிகாரம் செய்பக்கூடாமலிருப்பதால், தவிர (பரிஷத்துக்கள்) அதாவது பிராச்சித்தத்தை விதிக்கும்படியான யோக்கியத்தையுடையவர்கள் இல்லாமையாலும், பிராச்சித்தம் விதிப்பவர்கள் பாபத்தில் பிரவர்த்தியுள்ளவர்களாய் இருக்கக்கூடாதல்லவா? தன்கர்மத்தை விடாது செய்பவர்களான பிராம்மணர்கள் என்று (பரிஷத்துக்கு) இலக்ஷணம் சொல்லியிருப்பதால் புஜிக்கக்கூடாத வஸ்துக்களை புஜிப்பது முதலானபாவங்களினின்றும் நிவர்த்தாளாயிருக்கிற சிஷ்டர்கள் பரிஷத்துக்களாக இருக்கலாமே என்று சங்கிக்கவேண்டாம். அப்படிக்கொத்த புருஷனும் இப்போது காணப்படாமலிருக்கிறான். ஆகையால் கலியுகத்தில் எல்லோரும் நிந்தியர்களாகவேயிருப்பதால் இந்த யுகத்தையே உத்தேசித்து பிரவர்த்தித்த பாராசரிய தர்மசாஸ்திரமானது நிர்விஷயமாக போய்விடுகிற [illegible] சொல்லுகிறார். (யுகே யுகே) என்ற சுலோகத்திற்கு அர்த்தமானது முதல் அத்தியாயத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதின் அபிப்பிராயம் யாதெனில் அதர்மபிரவர்த்தி இருவகைப்படும் யுகத்தினால் உண்டாவது ஒன்று அஜாக்கிரதை சோம

பல் முதலானதினால் உண்டானது மூன்றுள என அதில் யுகத்தினால் உண்டான அதர்மப்பிரவர்த்திபரிஹரிக்கக்கூடாததாதலால் அதின் நிவர்த்தியின் பொருட்டு பராசரமகரிஷிக்கு பிரயத்தினம் இல்லை. எங்க அஜாக்கிறதைமுதலானதால் உண்டான அதர்மப்பிரவர்த்தி உண்டோ அதில் தர்மசாஸ்திரம் அவகாசம் உள்ளதாயிருக்கிறது. அது எப்படியெனில் வேதத்தை ஓதவேண்டுமென்னும் விதியானது அங்கங்களோடுகூட அதன் பொருளை அறியும்வரையில் என்னும் அர்த்தமுள்ளது. இக்கலியுகத்தில் அப்படிப்பட்ட பிராமணனை ஒருவனையாவது நாம் பார்க்கிறோமில்லை. அதுபோல் பிர்மச்சாரி முதலான பிரகாணத்தில் அந்த ஆஸ்ரமதர்மங்களும் வேதம் ஓதும் தர்மங்களும் அனேகங்களாக சொல்லப்படுகிறதுகள். அந்த சர்வ தர்மங்களையும் சரியாக அனுஷ்டிக்கிற பிர்மச்சாரியானவன் ஒருவனும் காணப்படுகிறானில்லை. எப்பொழுது வேதமோதுதலுக்கே இப்படிப்பட்ட கதியோ அப்போது அங்கத்தோடுகூடிய எல்லா வேதங்களுடையவும் பொருளை அறிதலுக்கும் அனுஷ்டானத்துக்கும் சொல்லவேண்டியது என்ன இருக்கிறது. அப்படியானால் சாஸ்திரப்படியான முக்கியமுமான பிராமணன் ஒருவனும் இல்லாததினால் க்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதிகள் ஸ்வரூபத்தினால் உச்சேதத்தை அடைந்திருப்பதாலும் சிசுரூஷை அடையவேண்டிய துவிஜாளுடைய அசம்பவத்தில் அவர்களை உபசரிக்கிற முக்கியமான சூத்திரன் மிகவும் சங்கிக்கக்கூடாதவனாக இருப்பதாலும் நாலு வர்ணங்களை உத்தேசித்து உண்டான தர்மசாஸ்திரம் ஸ்வரூபத்தாலே நாசத்தை அடையலாமா? அல்லது முக்கியாள் இல்லாவிடினும் எப்படி சம்பவமோ அந்தப்படி நாலுவர்ணத்தையும் உத்தேசித்து தர்மசாஸ்திரம் பிரவர்த்திக்கலாமா என்கிறவிசாரம் வருங்கால் முழுநாசத்தைவிட எப்படி சம்பவமோ அந்தப்படி அனுஷ்டானம் செய்வது நலம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டு யுகத்தினால் உண்டானதாயும் ஒருவராலும் நீக்கக்கூடாததாயும் இருக்கிற அதர்மபிரவர்த்தியை தோஷமில்லாததாக ஒப்புக்கொண்டு அவர்களை நிந்திக்கவேண்டாமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனதால் கூடிய மட்டில் தர்மபிரவிர்த்தியானது செய்யத்தக்கதாயிருக்கும்... அஜாக்கிறதைமுதலானது இல்லாதவர்களுக்கு பிராயச்சித்தம் விதிக்கும்படியான யோக்கிதை ஏன் இருக்கக்கூடாது. பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்

டவன் மறுபடியும் அஜாக்கிறதை முதலானதை நீக்கக்கூடுமானதால் பிராயச்சித்தசாஸ்திரமும் பிரயோஜனமுள்ளதாக இருக்கிறது என்று ஏற்படுகிறது. இந்தப்படி (பராசரஸ்மிருதி) உரை செய்யுமிடத்தில் (மாதவாச்சாரியார் அவர்களால்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் எப்படி சம்பவிக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட நாலுவர்ணங்களையும் அங்கீகாரம் செய்துகொண்டிருப்பதாக ஏற்படுகிறது. ஆனால் க்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதிகள் ஸ்வரூபத்தினால் உச்சின்னமாய்ப்போய்விட்டதென்னும்வாக்கியத்துக்கும் பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய சூத்திரர்களென்னும் வர்ணங்களில் முதல் மூவர்கள் துவிஜர்கள். இவர்கள் எல்லோரும் யுகம்தோறும் இருந்தார்கள் (கலியுகத்தில்) முதல்கடை இந்த இரண்டுவர்ணத்தார்கள் மாத்திரம் இருக்கிறார்கள் என்ற (வைசிய கமலாகரத்தில் சொல்லிய வாக்கியத்திற்கு என்னகதி? என்றால் சொல்லுகிறோம்.

க்ஷத்திரிய, வைசிய ஜாதிகள் ஸ்வரூபத்தினாலே நாசமடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு (தர்மசாஸ்திரத்தில்) விதிக்கப்பட்ட வேதமோதுதல் வேதத்தில் விதித்த யாகாதிகர்மங்களைச் செய்தல் இதுகளோடுகூடிய பரிசுத்த ஜாதிகள் நசித்தார்களென்றே ஸ்வரூபத்தினால் நசித்தார்கள் என்னும் வாக்கியத்தில் ஸ்வரூபத்தினால் என்னும் பதத்திற்கு சரசமான அர்த்தமாக கற்பிக்கக்கூடியதாயிருப்பதாலும் இதுபோலவே முதலும் ஈறும் இருப்பது என்னும் வசனத்திற்கும் ஜாதியால் பரிசுத்தர்களாயிருக்கிற முதலும் ஈறும் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியத்தக்கது ஆனதினால் (இக்கலியுகத்தில்) துவிஜாதிகள் வேதங்களை ஓதுகிறார்களில்லை. யாகங்களை செய்கிறார்களில்லை. வைசியர்களோடு க்ஷத்திரியர்கள் நசித்துபோகிறார்கள் என்னும் (மச்சிய புராண) வசனத்தினாலும் நற்குலத்தோடுகூடிய வைசியர்கள் கலியில் உண்டாகிறார்களில்லை. எவர்களிருக்கிறார்களோ அவர்களிடத்தில் தர்மமில்லை. சூத்திராதி விருத்தியுடையவர்களும் பிராமண [illegible]ள்ளவர்களும் அவர்களை தி[illegible]வலிப்பவர்களும் குரூரமான [illegible]ர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்றும் நந்தன் வரையில் வேதாந்த கர்மமுள்ள க்ஷத்திரியகுலமும் பிறகு வைசியகுலமும் சூத்திரகுலத்தைப்போல் ஆய்விடுகிறார்கள் என்றும்

முன் சொல்லிய பிராமணர்களால் உதாஹரிக்கப்பட்ட வசன சமூகத்தால் பரிசுத்தமான குலம், வேதம், வேதத்தில் சொல்லிய கர்மம் இதுகளோடு கூடிய வைசியர்கள் இல்லையென்று நிர்தாரணை செய்தாலும், வேதம், வேதத்தில் சொல்லிய கர்மம் இது இல்லாத நேர்ந்தபடியான வைசியகுலமாவது இருப்பதாக வெகுசாக அங்கீகரிக்கப் பட்டதாகவே ஆகிறது. இந்த வசனங்களுக்குச் சமானமான பொருளை நன்றாகக் கொடுப்பதற்காக க்ஷத்திரிய, வைசியஜாதிகள் கலியுகத்தினால் உச்சின்னமாய்ப் போய்விட்டது என்கிற(மாதவாச்சாரியார்) அவர்களுடைய வாக்கியத்திற்கும் கிருத, திரேதா, துவாபர, யுகங்களில் இருந்த பரிசுத்தமான ஜாதியின் நாசமென்றே வர்ணிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. இதனால் இப்போது (சர்வதா) சிறிதும் வைசிய ஜாதியே இல்லையென்று சொல்லக் கூடுகிறதில்லையென்று அவசியம் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கது. ஆனால் நேர்ந்தபடியில் வைசிய ஜாதி இந்தக் கலியுகத்திலும் அங்கீகரிக்கப்படுமானால், அப்போது வைசியனுக்கு வேதம் ஓதுதல், வேத மந்திரங்களால் ஷோடச கர்மங்களும், யாகாதிகளும் செய்யக்கூடு மல்லவா? இதற்கு உதாரணம் பாரதத்தில் (கர்ண பர்வத்தில்) சொல்லுவதாவது ஓ கர்ண உனக்குத் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறேன் கேள் சமுத்திர தீரத்தில் பெருத்த தனம் தானியமு முள்ளவனும், யாகஞ் செய்தவனும், தானஞ்செய்தவனும், பொறுமையுள்ளவனும், சுத்தனும், தன் கருமத்தைச் செய்பவனும் ஒரு வைசியன் இருந்தான் என்று சொல்லும் இந்தவசனத்தில் யாகஞ்செய்தவனென்று விசேஷித்துச் சொல்லியதால் வைசியன் யாகத்தில் அதிகாரம் பெறுகிறான். இதுபோல (ஆபஸ்தம்ப) தர்மசூத்திரத்தில் பிராமணனுக்குத் தன் கர்மமாவது வேதம் ஓதுதல், பிறர்க்கு ஓதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்துவைத்தல், தானஞ்செய்தல், தானம் வாங்குதல், தகப்பன் சொத்தை அடைதலுந் தவிர (சிலம்) அதாவது வயல்களில் சிதறுண்ட கதிர்களைப் பொறுக்கி ஜீவித்தலும் (உஞ்சம்) என்பது வயல்களில் உதிர்ந்து கிடக்கும் தானியங்களைப் பொறுக்கி ஜீவித்தல் என்பதும் இன்னும்சில்லதும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோலவே, க்ஷத்திரியனுக்கும் மேற்சொல்லிய கர்மங்களில் வேதம் ஓதித்தல், யாகஞ் செய்துவைத்தல், தானம் வாங்

குதல் இவைகளைத் தவிர்த்து தண்டித்தல், யுத்தஞ்செய்தல் இது முதலான கர்மங்களும், வைசியனுக்கு இதுபோலவே தண்டித்தல், யுத்தஞ் செய்தல் முதலானதுகளை நீக்கி பூமியை உழுதல், பசுக்களை ரக்ஷித்தல், வியாபாரஞ் செய்தல் முதலான கர்மங்களைச் சொல்லி யிருப்பதால் யாகஞ்செய்தல், வேதம் ஓதுதல், தானஞ்செய்தல் இவைகளில் அதிகாரம் உண்டாகிறது. இதுபோலவே (பாரசர ஸ்மிருதி)யில் சொல்லுகிறதாவது. தோஷமில்லாத க்ஷத்திரியனை யாவது, வைசியனையாவது எவன் கொல்லுகிறானோ அவன் (அதி கிருச்சரம் என்னும் விரதத்தை) இரண்டு தரஞ் செய்வதுந் தவிர 20 பசுக்களைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டியதென்றும், (பராசர ஸ்மிருதி) 6-வது அத்தியாயம் 17-வது சுலோகம், வியாக்கியானம் செய்யுமிடத்தில் (மாதவாச்சாரியாரால்) சொல்லப்பட்ட ஸ்மிருதி வசனமாவது, யாகத்திலுள்ள க்ஷத்திரியனையும், வைசியனையும், அத்திரிகோத்திரத்திற் பிறந்த பிராமண ஸ்திரீயையும் கொன்றவன் பிராமணனைக் கொன்றவனைப்போல் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியதென்றும், இதுபோலவே ஷ்டியாரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற (சங்க) வசனமாவது யாகத்திலிருக்கிற க்ஷத்திரியனையும் யாகத்திலிருக்கிற வைசியனையும் அத்திரிகோத்திரத்தில் பிறந்த பிராமண ஸ்திரீயையும் கொன்றவன் இதே விரதத்தைச் செய்ய வேண்டியதென்று உதாஹரிக்கப்பட்டிருப்பதால் அந்தவசனங்களில் எக்கியதீக்ஷையுள் வைசியனையும் யாகத்தை அடைந்த வைசியனையும் என்று வாக்கியமிருக்கிறபடியால் வைசியனுக்கு யாகங்களில் அதிகாரமிருக்கிறதாக ஏற்படுகிறது. இன்னும் (பாராசர ஸ்மிருதி) உ-வது அத்தியாயத்தில் ஜபம், தேவபூஜை, ஹோமம், வேதஞ்சொல்லுதல் இவைகளை அப்பியாசஞ் செய்யக்கடவன். யோக்கியர்களான 1, 2, 3, 4 பிராமணர்களை துவிஜனானவன் போஜனம் பண்ணிவைக்கக் கடவன் என்று 2-வது அத்தியாயம் 5-வது சுலோகத்தில் துவிஜனுக்கு ஹோமம், வேதஞ்சொல்லுதல் என்னும் பதங்களால் அக்கினி [illegible]ரமும் (அத்தியயனம்) அதாவது வேதம் ஓதுதல் உண்டு என [illegible]ப்பிக்கிறது.

பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன் இம்மூன்று பேர்களும் துவிஜாளானபடியால் வைசியனுக்கும் யாகம், வேதம் ஓதுதல் இவை

களில் அதிகாரம் சித்திக்கிறது என்றால் மேலே சொல்லிய பிராமண சமூகமானது கிருத, திரேதா, துவாபரயுகங்களில் உள்ள வேத அதிகாரம்பெற்ற யோக்கியர்களான தாய் தந்தைகளால் பரிசுத்தமான வைசிய ஜாதியையுடைய வைசியஜாதி விஷயமானதால் இப்போதிருக்கிற வேதா அதிகாரத்தை [illegible] வைசியர் விஷயமாய்ச் சொல்லக் கூடுகிறதில்லை. இப்போது உற்றவர்களான கோமட்டி என்கிற பதத்தால் சொல்லுகிற வைசியர்களுக்கு வேதம் ஓதுதல் யாகஞ் செய்தல் இதுகளில் அதிகாரம் இல்லை என்பது இதனடியில் நன்கு விளங்கப் போகிறது.

கலியுகத்திற்கு மாத்திரம் தர்மத்தையே போதிக்கிற (பராசர ஸ்மிருதி) உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற மூன் சொல்லிய (எமசங்க வசனங்களுக்கு) எப்படி யூகாந்திர விஷயம் சொல்லலாமென்று சங்கிக்க வேண்டாம் யமசங்காதி ஸ்மிருதிகள் சாதாரணமானதுகள் ஆகிலும் மாதவாச்சாரியாரவர்களால் கலியுகத்துக்கு மாத்திரம் உபயோகமுள்ளவை. (பராசரஸ்மிருதி உரையில் அவ்வசனங்களை எழுதியது கூடாது. பின்னும் (கலியுகத்துக்கு மாத்திரம்) உபயோகமுள்ள மூலகாரணமான பராசரஸ்மிருதியிலேயே) 2-வது அத்தியாயத்தில் வேதம், தேவபூஜை, ஹோமம், ஜபம் இவைகளை அப்பியசிக்கவேண்டியது 1, 2, 3, 4 யோக்கியர்களான பிராம்மணர்களை துவிஜனானவன் போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டியது என்கிற (5-வது சுலோகத்தில் பிராம்மணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன் இம்மூவர்களு)க்கும் சாதாரணமான துவிஜன் என்னும் பதத்துக்குப் பொருளான வைசியர்களுக்கும் ஹோமம், வேதம் ஓதுதல் இதுகள் உண்டென்று ஏற்படுவதனால், இப்போதுள்ள வைசியர்கள் என்கிற பதத்தினால் சொல்லக்கூடியவர்களுக்கும் வேதத்தில் அதிகாரமே உண்டு என்று சொல்லக் கூடாது. ஏனென்றால், இந்த(பராசர ஸ்மிருதி) ஆனது கலியுக தர்மத்தை மாத்திரம் தெரியப்படுத்துகிறதல்ல. பின்னையெனில் நாலுயுக சாதாரண தர்மத்தையும் தெரியப்படுத்துகிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அஸ்வமேதம், கோமேதம், சன்னியாசம், மாமிசத்தால் பிதுரு கர்மஞ் செய்தல், புருஷனோடு பிறந்த மூத்தவனால் புத்திரர்களை உற்பத்தி

செய்தலாகிய இவ்வைந்தும் கலியுகத்தில் தள்ளத்தக்கதென்றும் நர
மேதம் அஸ்வமேதம், மத்தியபானம் இவைகள் துவிஜாதிகளால் கலி
யுகத்தில் தள்ளத்தக்கதென்றும், யோக்கியதைக்கும், வேதத்தை ஓது
தலுக்கும் இயற்கையாயுள்ள தீண்டல்களைக் குறைப்பதும் பிராம்
மணர்களுக்கு மரணத்தைக் கொடுக்கும்படியான பிராயச்சித்தத்தை
விதித்தலும் இது முதலான சில காரியங்கள் (கலியுகத்தில்) ஆதியி
லேயே பெரியோர்களால் உலகத்தை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டு சில
காரணங்களைக் கொண்டு தள்ளப்பட்டிருக்கிறதுகள். பெரியோர்க
ளுடைய கொள்கையும், வேதம்போல் பிரமாணமாக ஒப்புக்கொள்
ளத் தக்கது. இது முதலானதால் அஸ்வமேதம், தீண்டலைக் குறை
த்தல், மரணாந்திக பிராயச்சித்தம் விதித்தல் இதுகள் கலியுகத்தில்
தள்ளக்கூடியதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயிருந்தாலும், பராச
சரமுனியவர்களால் (பராசஸ்மிருதி)யில் தானே சுராபானத்தை ஒரு
தரஞ்செய்தபோதிலும் அதை அக்கினிபோல் காய்ச்சிக்குடிக்கவே
ண்டியது. அப்படிச் செய்தவன் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும்
தன்னைச் சுத்தனாகச் செய்துகொள்ளுகிறான். இன்னும் பிராமணனு
டைய தங்கத்தைத் திருடினவன் தானாகவே உலக்கையைக் கையிலெடுத்
துக்கொண்டு தன்னைக் கொல்லும்பொருட்டு அரசனை அடையவேண்
டியது. ஆனால் அரசன் அப்படிப்பட்டவன் வஞ்சகமனதோடு திருடி
இருந்தால்மட்டும் கொல்லவேண்டியது. அப்படி கொல்லாமல் விட்டு
விட்டாலும் அவன் சுத்தனாகவே ஆகிறான் (என்கிற இது முதலான
வசனங்களால் மரணமுண்டாகும்படியான கண்டனையை பிராயச்சித்
தத்தில் விதித்திருப்பதாலும் பராசரஸ்மிருதியில் 12-வது அத்தியா
யத்தில் பிரம்மணனைக்கொன்றவனுக்கு பிராயச்சித்தம் சொல்லுமி
டத்து பூமிக்கு அரசனானவன் பிராம்மணனைக்கொன்றால் அசுவமேத
மென்னும் யாகத்தைச செய்யும்படிக்கும் கலியில் செய்யக்கூடாத
தான ஷை யாகத்தைச் சொல்லியிருப்பதினாலும் அத்ரிஸ்மிருதியில்
3-வது அத்தியாயம் 5-வது சுலோகத்தில் அக்கினி வேதங்களோடு
கூடிய ஒரு பிராம்மணன் ஒரு தினத்தில் சுத்தியடைகிறானென்றும்
வேதத்தை மாத்திரம் ஓதினவன் (3) மூன்று தினத்தில் சுத்தியடை
கிறானென்றும் இவ்விரண்டுமில்லாதவன் பத்துத் தினத்தில் சுத்திய
டைகிறானென்றும் இக்கலியுகத்தில் தள்ளக்கூடியதனத்தை விதித்

திருப்பதால் இப்பாராசரஸ்மிருதிக்கும் மற்ற யுகங்களின் தர்மத்தையும் தெரியப்படுத்துதல் உண்டென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மற்ற சாஸ்திரங்களில் தள்ளப்பட்டிருந்தாலும் பாராசரஸ்மிருதியில் சொல்லிய எல்லா தர்மங்களும் கலியிலேயும் அநுஷ்டானம் செய்யவேண்டுமென்கிற நியாயமில்லை. ஆனால் இதர சாஸ்திரங்களாலும் எவ்வளவு காரியங்களுடைய தள்ளுபடியானது ஏற்படவில்லையோ அவைகள்மாத்திரம் அநுஷ்டானம் செய்யத்தக்கதுகளே, 1, 2, 3, 4 பிராமணர்களுக்கு த்விஜனைவுன்போஜனம்செய்துவைக்கக்கடவன் என்னுமிடத்தில் பாராசரஸ்மிருதி 2-வது அத்தியாயம் 5-வது சுலோகத்திலிருக்கிற (த்விஜ) என்னும்மொழிக்கு பிராம்மணனையே சொல்லத்தக்கது. எப்படியென்றால் 2-வது அத்தியாயத்தில் இனிமேல கலியுகத்தில் கிரஹஸ்தனுடைய காமாசாரத்தை 4 வர்ணத்திலே நின்றும் உண்டானதான சாதாரண கர்மத்தையும் முன்பராசரர் சொன்னபடி நான் சொல்லுகிறேன். (6) கர்மத்தோடு கூடின பிராம்மணன் பயிர்த்தொழிலையும் செய்யவேண்டியது என்றும் பசி, வியாதி சிரமம் உள்ளதாயுமிருக்கிற எருதை உழவில் கட்டக்கூடாதென்றும் பலமான அவயவமுள்ளதாயும் ரோகமில்லாததாயும் திருப்தி அடைந்ததாயும் பார்வைக்கு அழகுள்ளதாயும் நபும்ஸகமில்லாததாயும் இருப்பதை பகலில் பாதிநேரம் உழுது பிறகு அதைக் கழுவ வேண்டியதென்றும் (ஜபாதிகள்) ஜபியம் தேவபூஜை ஹோமம் வேதம் சொல்லுதல் இதுகளை அப்பியாசம் செய்யவேண்டியதென்றும் யோக்கியர்களான 1, 2, 3, 4 பிராம்மணர்களுக்கு அன்னம் கொடுக்கவேண்டியதென்றும் தான் செய்த பயிரினால் உண்டான தான்னியங்களால் 5 விதயாகங்களையும் யக்கிய தீக்ஷையையும்செய்யவேண்டியதென்றும் மீன்பிடிப்பவன் ஒரு வருஷத்தினால் எந்தபாபத்தையடைவானோ அந்த பாபத்தை உழுகிறவன் கலப்பையால் ஒரு தினத்தில் அடைகிறான் (பாசகன்) அதாவது கயற்றினால் ஜீவிப்பவன் மீன்களைக் கொல்லுகிறவன் வேடன் பக்ஷிகளைக்கொன்று ஜீவிப்பவன் தானமில்லாத பயிர் செய்து ஜீவிப்பவன் இவர்கள் எல்லோரும் பாபத்தினால் சமானபாகமுள்ளவர்களென்றும்மரங்களை வெட்டி புழு பூச்சி முதலானவைகளைக் கொன்று உழுபவன் (கல்யக்கியம்) அதாவது விளைந்த தான்னியங்களை களத்தில் கேட்ட

வர்களுக்குக்கொடுப்பது, அதினால் எல்லா பாபத்திலே நின்றும் விடுபடுகிறானென்றும் அப்படி பிராம்மணர்களுக்கு தான்னியராசி சமீபத்தை அடைந்தவனாய் எவன் பிராம்மணர்களையும் பொட்டு கொடுக்கிறதில்லையோ அப்படிக் கொடுத்தவன் திருடன். அவன் அதிக பாபம் செய்தவன் அவனை பிராம்மணனைக்கொன்றவனாகக் கொள்ளவேண்டியதென்றும் 6-ல் ஒரு பாகம் அரசனுக்கும் 21-ல் ஒரு பாகம் தெய்வங்களுக்கும் (30)-ல் ஒரு பாகம் பிராம்மணர்களுக்கும் கொடுத்து பயிர்த்தொழில் செய்பவன் தோஷத்தை அடைகிறான் இல்லை என்றும் இது வரையில் பிராம்மணர்களுக்கு உழவுத் தொழில் நிருபிக்கப்பட்டது. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு உழவுத் தொழில் நிருபிக்கப்படுகிறது. க்ஷத்திரியனும் பயிர்த்தொழில் செய்து தேவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் பூஜிக்கவேண்டியது. அப்படியே வைசியனும் சூத்திரனும் பயிர்த்தொழிலையும் வியாபாரத்தையும் சில்பதொழிலையும் செய்யவேண்டியதென்று நிருபிக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் 6 கர்மங்களோடு கூடிய பிராம்மணன் உழவுத் தொழிலையும் செய்யவேண்டியதென்பதால் பிராம்மணனுக்கு உழவுத் தொழில் செய்கையை ஆரம்பித்து அரசனுக்கு 6-ல் ஒருபாகம் கொடுக்கவேண்டியதென்னும் வரையில் முடிக்கப்பட்டது. பிறகு க்ஷத்திரியனுக்கு அத்தொழில் நிருபிக்கப்பட்டது. அவ்விடத்தில் பிராம்மணனுக்கு அத்தொழில் நிருபிக்கும் பிரகரணத்தில் சொல்லிய ஜபம் தேவபூஜை என்னும் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டதுவிஜ என்னும் சப்தமானது ஆரம்பமுடிவுகளை யோஜிக்குமிடத்தில் பிராம்மணனை மாத்திரம் சொல்லவேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அப்படியில்லாவிட்டால் இவ்விடத்திலிருக்கும் துவிஜ என்னு மொழிக்கு மூன்று வர்ணத்தோரையும் விஷயமாகக்கொண்டால் க்ஷத்திரியனும உழவுதொழில்செய்து என்று இது முதலான வசனத்தால் தனியாக க்ஷத்திரியர் வைசியர்களுக்கு உழவுதொழில் விதித்தது உபயோகமற்றதாகிவிடுகிறது. ஆகலால் கலியுக தர்மத்தை பிரதிபாதிப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பராசரஸ்மிருதி வசனங்கள் சிலவும் பிரகிருதவிவாதிகளுடைய வைசியர்களுக்கு வேதம் ஓதுதலையும் யக்கியம் செய்வது முதலானதுகளையும் குறித்து சாதகங்களாகஆகிறதில்லை. இன்னும் இதே (பராசர) ஸ்மிருதியில் பிராமணன் க்ஷத்திரி

யன், வைசியன் இவர்களுக்கு (தம்தம் கர்மதர்மங்களை நிரூபிக்கும் பிரகரணத்தில்) முதல் அத்தியாயத்தில் 6 கர்மங்கள் உற்றவனுய் அதிதி, தேவதை இவைகளை பூஜிப்பவனுய் ஹோமம் செய்தமீதியை புஜிப்பவனுயிருக்கிற பிராம்மணன் கெட்டுப்போகமாட்டானென்று சொல்லுமிடத்தில் 6 கர்மங்கள் என்று சொல்லும் பதத்துக்கு வேதம் ஓதுதல், ஓதிவைத்தல், யாகம்செய்தல், யாகஞ்செய்துவைத்தல், தானம்வாங்குதல், தானம்கொடுத்தல் ஆகிய இந்த 6 கர்மங்ளென (மாதவாச்சாரியர் அவர்களால் சொல்லப்பட்டது. இப்படியே சந்தியாவந்தனம், ஸ்நானம், ஜெபம், ஹோமம், தேவபூஜை, அதிதிபூஜை, வைஸ்வதேவம் இந்த 6 கர்மங்களும் தினம்தோறும் உண்டென சொல்லப்பட்டது. க்ஷத்திரியனும் ஜனங்களை சந்தோஷம் செய்துவைத்து ஆயுதங்களை உடையவனும் தண்டிப்பவனும் சத்துருக்களையும் ஜெயித்து பூமியை தர்மமாக பரிபாலனம் செய்யக்கடவன் என்று க்ஷத்திரியனுடைய தொழிலையும் லாபம் பெறும்படியான காரியம் ரத்தினபரிக்ஷையும் பசுபாலனம் பயிர்த்தொழில் வியாபாரம் இதுகள் வைசியவிர்த்தியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுகள். இது முதலான வசனங்களால் வைசியதர்மத்தை நிரூபணம்செய்யுமிடத்தில் வேதம் ஓதுதல் யாகம்செய்தல் முதலானதுகள் சொல்லப்படவில்லை

இக்கலியுகத்தில் அவசியம் ஸ்வீகரிக்க வேண்டியதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட (பாராசரஸ்மிருதி) யில் வைசியனுக்கு வேதம், யாகம், இதுகளை ஓர் இடத்திலேயும் சொல்லவில்லை. ஆகையால் வைசியர்களுக்கு வேதோக்த கர்மாதிகாரமானது சித்திக்கிறதேயில்லை. (பாராசரஸ்மிருதி) யின்படி பிரகிருதவிவாதி வைசியர்களுக்கு வேதயாகாதிகளில் அதிகாரம் சித்திக்காவிட்டாலும் (ஆபஸ்தம்ப தர்ம சூத்திர)த்தில் சூத்திரனல்லாதவனும் துஷ்டகர்மம் செய்யாதவனுமாக இருப்பவனுக்கு உபநயனம், வேதம் ஓதுதல், அக்கினியை ஸ்வீகரித்தல், பிரயோஜனமுள்ளதான கர்மங்கள் உண்டென்று சொல்லுகிற சூத்திரத்தினால் சூத்திரனல்லாதவர்களான பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசியர்களுக்கு உபநயனம் வேதம் ஓதுதல் அக்கினியை ஸ்வீகரித்தல் இதுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகள். இப்படியே பிராம்ம,

க்ஷத்திரிய, வைசிய சூத்திரர்களென, வர்ணங்கள் நான்கு இதில்முத
ன்மையான மூன்றுவர்ணத்தாரும் த்விஜர்கள் இவர்களுக்குநிஷேகம்
முதல் ஸ்மசானம் வரையுள்ள கிரியைகள் வேதமந்திரங்களால் செய்
யக்கடவதென்று (யாக்ஞியவல்கிய) ஸ்மிருதிவசனத்தாலும் பிரகிரு
தவிவாதி வைசியர்களுக்கு வேதார்த்திகளில் அதிகாரம் இருக்கிறதென
றல் கிடையாது.

ஏனெனில் (ஆபஸ்தம்ப சூத்திரத்தில்) சூத்திரர்கள் அல்
லாதவர்களும் துஷ்டகாரியங்களைச் செய்யாதவர்களுமானவர்களு
க்கு உபநயனம் வேதம் ஓதுதல் என்கிற இடத்தில் துஷ்ட கர்
மங்களை உடையவர்களுக்கு உபநயனம், வேதம் ஓதுதல் அக்கினி
யை கிரகித்தல் இதுகளுடைய வேறுபாட்டை தெரியப்படுத்துவதி
ன்பொருட்டேட் துஷ்டகர்மங்களில்லாதவர்களுக்கு என்றுசொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. அப்படியே (ஆபஸ்தம்பதர்ம சூத்திரபாஷ்யத்தி
ல்) கீழ்சொல்லுகிறபடி காண்கிறது. (சூத்திரம்) சூத்திரர்களல்லாதவ
ர்களாயும் துஷ்டகர்மங்களை செய்யாதவர்களுமாயிருப்பவர்களுக்கு
உபநயனம், வேதம்ஓதுதல், அக்னியை ஸ்வீகரித்தல், பிரயோஜ
னமுள்ள காரியங்கள் (என்று) இதற்கு (பாஷ்யஉரை) சூத்திரர்கள்
நீங்கலான மூன்று வர்ணங்களுக்கும் துஷ்டகர்மங்களைச்செய்யாதவர்
க்கு உபநயனம் முதலான தர்மங்கள் உள்ளதுகள் என்பது. இவ்வி
டத்தில் மூன்று வர்ணத்தோர்களுக்கும் உபநயனம் விதிக்கப்பட
வில்லை.

ஏனெனில் முந்தியே அடையப்பட்டிருக்கிறது. சூத்திரர்களு
க்கு தள்ளப்படவுமில்லை. ஏனெனில் அடையக்கூடாதவர்களாயிருக்
கிறார்கள். உபநயனமானது (கிருஹ்ய) சூத்திரத்தில் கெர்ப்பத்தினி
ன்றும் எட்டாவது வருஷங்களில் பிராமணனுக்கு உபநயனம் செ
ய்யவேண்டியது என்கிற இதுமுதலான வசனத்தால் மூன்றுவர்ணத்
தோர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது. இவ்விடத்திலேயும் அப்படியே விதி
க்கப்படுகிறது. வேதம் ஓதுதலும் உபநயனம் செய்துகொண்டவனு
க்கு ஆசாரியனிடத்தில் பிரமச்சாரியாய் வசிக்கிறது என்று ஆரம்பித்
துவிதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபநயனமில்லாதவனான சூத்திரனுக்கு

வேதமோதுதல் சம்பவிப்பதேயில்லை பின்னும் சூத்திர பதிதர்கள் ஸ்மசானத்திற்கு ஒப்பாவார்களென்று வேதம் ஓதுதல் தடுக்கப் படுகிறது.

ஆதலால் ஏற்படுகிறது யாதெனில் எவன் சமீபத்தில் வேதமே சொல்லக்கூடாதோ அவன்தான் வேதம் சொல்லுவதற்கு யெப்படி யோக்கியனாவன். அக்கினியைக் கொள்ளுதலும் வசந்தரிதுவில்பிராமணன் யென்கிறது முதலானதால் மூன்று வருணத்தோர்களுக்கே விதிக்கப்பட்டது. பிரயோஜனமுள்ள கர்மங்களானை அக்கினிஹோத்திராதிகள் [illegible] வர்ணங்களுக்கே யென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அதுகள் அ[illegible]களுக்கேயன்றி மற்றவனுக்கு இல்லை. வித்தை அக்கினி இதுகளுடைய சம்பந்தமில்லாததால் சூத்திரர்களுக்கு வைதிக கர்மங்கள் சம்பந்தப்படுகிறதுகளில்லை. (வித்தை) வேதம் அக்கினியில்லை யென்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் கெட்ட காரியத்தைத் தடுப்பதற்கே சூத்திரம் பிறந்தது. இதால்ஸ்மிருதியில் திவிஜாதிகர்மங்களினின்றும் நழுவுதல் (பதனம்) என சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தடுக்காமற்போனால் துஷ்டகர்மங்கள் செய்பவர்களுக்கும் அதிகாரம் அவசியம் உண்டாகும். இதுபோல் பிரயோஜனமுள்ள கர்மங்களென்று சொல்லியிருப்பதால் செய்யப்படுகிறதுவெதுவோ அது கர்மம் யென்கிற நிர்வசனத்தாலும் உபநயனத்துக்கு முந்தி இஷ்டம்போல் பேசலாம் இஷ்டம்போல் சாப்பிடலாம் என்கிற (கௌதமவசனம்) பிரம்மஹத்தியாதி மகா பாதகங்களைத்தவிர மற்ற பாபவிஷயம் உபநயனம் செய்யப்படாதவனுக்கும் கெட்டகாரியம் சம்பவிக்கும் ஆதலால் துஷ்டகர்மங்களைச் செய்யாதவர்களென்று சொல்லப்பட்டது. எப்படி யோஜித்தாலும் பிரகிருதவிவாதி வைசியர்கள் துஷ்[illegible]மில்லாத வைசியர்கள் ஆகிறார்களில்லையென்ப[illegible]ம். வேதம் ஓதுதல் அக்கினியை கிரகித்தல் முதலான[illegible]களில் இவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.

ஆனால் பிரகிருத விவாதி வைசியர்களுக்கு உபநயனாதிகள் செய்யக்கூடாததான தடங்[illegible] [illegible]மெதனில் சொல

லப்படுகிறது. உபநயனம் என்றால் வேதம் ஓதுதலுக்காக வேத மந்திரங்களால் (கிருஹ்ய சூத்திரத்தில்) சொல்லியிருக்கிறபடி கர்ப்பம் முதல் 8-வது வயது முதலான விதித்திருக்கிற காலங்களில் பையனுக்குச் செய்யும் ஸமஸ்கார மென்று (ஆபஸ்தம்ப தர்ம சூத்திரத்தில்), உபநயன மென்பது வித்தையை அடைவதற்கான வேதத்தில்சொல்லிய சடங்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதானது பிரகிருதவிவாதி வைசியர்களுக்கும்இவர்களுடைய தகப்பன் பாட்டன் முப்பாட்டன் முதலான பூர்வீகர்களுக்கும்இந்தவம்சத்தில் உண்டான இப்போதிருப்பவர்களுக்கும் இந்த ஜாதிக்காரர்களுக்கும் யாருக்கும் உண்டானதில்லையென்பது சிறுகுழந்தைகளுக்கும் மாடுமேய்க்கும் இடையனுக்கும் தெரிந்தவிஷயம்.

இதனால்என்னவெனில் ஸாவித்திரீ பதிதாள் என்னும் தோஷமுள்ளவர்களாகிறார்கள். அந்ததோஷம் இப்போதுள்ளவர்களுக்குவேதத்திற்சொல்லியபடி ஸம்ஸ்காரம் அடைவதற்கு அயோக்கியதையை உண்டுசெய்யத்தக்கதென்று சொல்லுகிறோம் எப்படியெனில் (மனுஸ்மிருதி) 3-வது அத்தியாயத்தில் கெட்டதான விவாஹங்களாலும் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை விடுவதாலும் வேதம் ஓதாததினாலும் பிராமணர்களை அதிக்கிரமிக்கிறபடியாலும் நல்ல குலமும்கெட்டதாக ஆய்விடுகிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோலவே (பராசரமாதவீயத்தில்) 344-வது பக்கத்தில் விராத்திய பிராயசித்தபிரகரணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாவது விராத்தியனென்றால் காலத்தில் சாவித்திரி மந்திரத்தை அடையாதவன் அவனுக்கு (மனு) சொன்ன பிராயசித்தமாவது என்னவென்றால் எந்த துவிஜர்கள் விதிப்படி சாவித்திரியை அடையவில்லையோ அவர்களை (கிரிச்சிரம்) என்னும் விரதத்தை மூன்றுதரம் செய்யும்படிசெய்து விதிப்படிஉபநயனம் செய்யத்தக்கதென்று சொல்லியிருக்கிறார். (வசிட்டர்சொல்லியதாவது பதிதசாவித்திரி உள்ளவன் உத்தாலக விரதத்தைசெய்யுத்தடவன். அதாவது இரண்டுமாதம் கஞ்சியினாலும் ஒருமாதம் பாலினாலும் 15 நாள் மோர் கலந்த பாலினாலும் 8 நாள் நெய்யினாலும் 6 நாள் ஒருவரையும் ஒன்றும்கேளாமலும் 3நாள் தண்ணீர்குடித்துக்கொண்டும் 1நாள் உபவாசம்செய்துஜீவிக்கவேண்டியது.

அல்லது (அஸ்வமேத) யாகத்தையாவது செய்யவேண்டியது அல்லாது (விராத்தியஸ்தோமம்) என்கிற யாகத்தை செய்யக்கடவனென்று விதித்திருக்கிறார்.

இதில் (மனு) சொன்னது ஆபத்காலத்திலும் உத்தாலகவிரதம் ஆபத்தில்லாதகாலத்திலுமென்று தெரியத்தக்கது. எவனுடைய தகப்பன் முதலானவர்களும் உபநயனம் செய்துகொள்ளாமலிருக்கிறார்களோ அவனுக்கு (ஆபஸ்தம்பர்) சொல்லியிருப்பதை அறியவேண்டியது. எவனுடைய பிதா அல்லது பிதாமகன் உபநயனம் செய்துகொள்ளாதவர்களாயிருக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரம்மஹத்தி தோஷத்துக்குச் சமானர் என்றும் அவர்களுடன் சேருதல், புசித்தல், விவாகம்செய்தல், இதுகள் கூடாதென்றும் ஒருக்கால் அவர்கள் பிராயசித்தம் செய்துகொள்ளுகிறதாக விரும்புவர்களானால் முதல் அதிக்கிரமத்தில் ஆறுமாதம் ஒருவருஷமோ மேல்சொல்லிய பிராயசித்தமும் பிறகு உபநயனமும் அதன்பிறகு ஒருவருஷம் ஸ்நானம் முதலானதுகளை செய்துவைத்து உபநயனமில்லாத ஒவ்வொரு புருஷனையும் கணக்கிட்டு எவ்வளவு வருஷங்கள் உபநயனம் செய்துகொள்ளாமலிருக்கிறார்களோ அதைத் தெரிந்து அநேக வேதமந்திரங்களால் அவர்களை சுத்திசெய்து பிறகு வேதத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டியதென்றும் மூன்றுபாட்டன் உபநயனம் செய்துகொள்ளாமலிருப்பானானால் அந்த குலத்தோடு சேர்க்கை முதலானதுகளை விட்டுவிடவேண்டியதென்றும் பிராயசித்தத்தைச் செய்துகொள்ள விரும்பும்பட்சத்தில் (12) பன்னிரண்டுவருஷம் பிரம்மச்சாரி விரதமும் பின்பு உபநயனமும் இலகிரிகைகளையும் அதன்பிறகு வேதத்தைச் சொல்லிக்கொடுத்தலும் இப்படிக்குச் செய்யவேண்டியதென்று விதித்திருக்கிறார்.

அப்படியே (பிராயசித்தேந்து சேகரம்) என்னும் கிரந்தத்தில் விராத்திய பிராயசித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவது 15, 21, 23. வயதுகளில் பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், உபநயனம் அடையாமல் ஆபத்தை அடைந்தவர்களாக இருப்பாரா

ல் சாந்திராயண விரதமுதலான நான்கில் ஒன்றை சக்திக்குத் தக்க
படிசெய்து பிறகு உபனயனம் செய்யவேண்டியது. ஆபத்தில்லாத
காலத்திலானல் அவனுக்கு மூன்றுமாதம் விரதம் (மனு) சொல்
லியபடிக்கு செய்யவேண்டியது. அப்படிச் செய்ய சக்தியில்லாவிடில்
தலையைமொட்டை அடித்து (21) நாள் ஒருசேரைகஞ்சிமாத்திரம் கொ
டுத்துக் கடைசியில் (5) பிராமணர்களுக்கு அன்னமிடவேண்டியது.
என்றும் (16) வருஷமுதலான காலங்களுக்கு மேல் ஆபத்தில்லாத
காலத்தில் வேண்டுமென்று உபநயனத்தை அதிக்கிரமித்தவன் (2)
மாதம் (யாவகம்) அதாவது கஞ்சியின் விசேஷத்தைக் குடிப்பது (1)
மாதம் பால் குடிப்பது. (15) நாள் மோர்கலந்த காயம், நெய்கலந்த
காயமுள்ள பால். (6) நாள் ஒருவரையும் கேளாமலும் (3) நாள்
ஜலத்தைக் குடித்தும் (1) நாள் உபவாசம் என்கிற வுத்தாலக விர
தத்தைச் செய்யத்தக்கவன்.

எவனுடைய தகப்பன் பாட்டன் உபநயனம் இல்லாதிருக்கிறார்
களோ அவனுக்கு ஒருவருஷம் பிச்சையெடுத்து உண்பதும் குருவினி
டம் வசிப்பதும் பிறகு பிரம்மசாரி விரதம் பிறகு உபநயனம் பிறகு
எவ்வளவு தலைமுறை உபநயனம் இல்லையோ அவ்வளவு வருஷம்வரை
அநேக வேத மந்திரங்களால் பிரதிதினமும் ஸ்நானம்செய்துவைத்து
பிறகு வேதத்தைச் சொல்லவேண்டியது. எவனுடைய முப்பாட்
டனுக்கு உபநயனமில்லையென்று தெரிகிறதோ அவன் (12) வருஷம
குருகுலவாசஞ்செய்து உபநயனம் செய்துகொண்டு பிறகு தலை
முறைக் கணக்கின்படி ஏற்பட்ட வருஷம் வரையில் முன் சொன்ன
படி மந்திரங்களால் ஸ்நானம் அதன்பிறகு கிருகஸ்த தர்மம். மாத்தி
ரம் உபதேசம் வேதம் சொல்வதில்லை. அவனேனும் கூட வியவகார
முமில்லை, அவனுக்குப் பிறந்தவனுக்குக் காலம் தவறினதற்குப்
பிராயச்சித்தம் மாத்திரம் செய்வித்து காலப்படி (8) வது வயது
முதலானதில் உபநயனம் முதலான கிரியையும் வேதம் ஓதுதலும்
உண்டு.

இதுபோல் ஹேமாத்திரி பிராயச்சித்த காண்டத்தில் உப
நயன காலாதிக்கிரமத்தில் பிராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
காத்தியாயனர் சொல்லுகிறார். (13) வது வருஷம் ஆரம்பித்து (16)

வருஷத்தைக் கடக்கும் பக்ஷத்தில் அவன்பேசுவதற்கும் கூட
...செய்கிறதற்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாக் காரியங்களுக்கும்
...ல்லவென்றும் பிறகு அந்தப் புத்திரனுக்கு திவிஜன் மந்
வேண்டுமென்று அவன் தகப்பன் விரும்புவானேயாகில் தான்
த்திராயண விரதங்களைச் செய்யவேண்டியது. அப்புத்திரனு
...ரம் பரிசுத்தனாகும்பொருட்டு (கேர்முக சம்பவம்) அதா
...சுவின் வயிற்றிலிருந்து பிறப்பது என்பதைச் செய்யவேண்டி
பிறகு பிராஜாபத்திய மென்னும் விரதத்தை (...) தரம் செய்
...நயனம் செய்யவேண்டியது. அப்படிச் செய்யாத பக்ஷத்தில்
...ர்மத்துக்கும் யோக்கியனாகிறதில்லை. பதிதனென்று அறிய
...டியது. க்ஷத்திரியன் (22) வயதை அதிக்கிரமிக்கும் பக்ஷத்
வைசியன் (24) வயதை அதிக்கிரமிக்கும் பக்ஷத்திலும் கீழ்ச்
...ளப்படித்துப் பிராயச்சித்தத்தை (2) மடங்கு செய்து உப
செய்யவேண்டியது. அப்படிச் செய்யாவிடில்(3)வர்ணத்தோர்
தோஷத்தை யடைகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்

இப்படியே 16, 22, 24வயதுகள் பிராம்மண க்ஷத்திரிய வைசி
...க்கு உபநயன யோக்கியமான காலம் அதற்குமேல் ஒரு
...ளையும் செய்ய அயோக்கியர்களாயும் பதிதர்களாயும் ஆகிறார்
சாவித்திரீ பதிதனென்றும் சொல்லப்படுகிறான். விராத்தியஸ்
...என்னும் யாகத்தைச் செய்தாலொழிய உபநயனத்திற்கு அதி
...கிறதில்லை. இதுபோல் கெர்ப்பத்திலிருந்து(8)வது வருஷத்தில்
...ணனுக்கும் கெர்ப்பத்திலிருந்து(11)வது வருஷத்தில் க்ஷத்தி
...க்கும் கெர்ப்பத்திலிருந்து(12)வதுவருஷத்தில் வைசியனுக்கும்
...னம் செய்யவேண்டியது. (16) வயது வரையில் பிராம்மண
(22) வயது வரையில் க்ஷத்திரியனுக்கும் [24) வயதுவரை
...சியனுக்கும் சாவித்திரியானது அதிக்கிரமிக்கிறதில்லை. அத
...ல் காலத்தில் உபநயனம் செய்யாவிட்டால் பதிதர்களாகிறார்
சாவித்திரி பதிதர்களாகவும் விராத்தியர்களாகவும். யோக்கியர்
...நிந்திக்கக்கூடியவர்களாகவும் ஆகிறார்கள்.

...க திவிஜனானவன் வேதமோதாமல் வேறுவிஷயத்தில் சிரம
செய்தானேயானால் அவன் வம்சத்தோடு உயிருடனிருக்கும்

போதே சூத்திரனாகிறான் என்கிற இது முதலான வசன சமூகத்தால் எந்தெந்த ஜாதிக்கு எந்தெந்த கடை யெல்லையான உபநயன காலமானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதாவது பிராம்மணனுக்கு (16) வருஷம் க்ஷத்திரியனுக்கு (22) வருஷம் வைசியனுக்கு (24) வருஷம் என்பதான காலம் உண்டோ அதிற்றானே அந்தந்த வர்ணமுள்ள பையனுக்கு உபநயனஞ் செய்யவேண்டியது. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் சாவித்திரீ பதிதனென்பது கிடைப்பதினால் உபநயனத்திற்கு அயோக்கியதையுண்டாகிறது. அப்போது முன்சொல்லிய வசனங்களாற் சொல்லப்பட்டதும் ஆபஸ்தம்ப சூத்திராதிகளில் விசேஷித்துச் சொல்லியதுமான உத்தாலக வ்ரதம் முதலான பிராயச்சித்தத்தை நிமித்தத்துக்குத் தக்கபடி செய்து உபநயனஞ் செய்யவேண்டியது.

அப்பிராயச்சித்தமும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு (2) மடங்கு செய்யவேண்டியதென்று ஹேமாத்ரி முதலான நூல்களில் நன்றாக விளங்குகிறது. இவனுடைய தகப்பனும் பாட்டனும் முப்பாட்டனும் உபநயனத்தை யடையவில்லையோ அவ்விஷயத்திலும் இவன் பிராம்மண ஜாதி யென்று ஜனங்களுக்கு ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்தால் (12) வருஷம் பிரம்மசாரியாயிருந்ததோடு உத்தாலகா திரூபமான பிராயச்சித்தத்தைச் செய்தபிறகு உபநயனத்தைச் செய்து ஒவ்வொரு புருஷனையும் கணக்கிட்டு என்று பூர்வத்திற் சொல்லியபடி கடந்துபோன புருஷக்கணக்கு ஆனவருஷம் வரையில் வேதமந்திரங்களால் ஜலத்தை அவன்பேரில் தெளிப்பது முதலான பிராயச்சித்தத்தைச் செய்தபிறகு கிருஷ்மேதம் என்னும் மந்திரம் மாத்திரம் உபதேசம் செய்யத்தக்கது. அதைத் தவிர்த்து வேதமந்திரங்களைச் சொல்லுகிறது கூடாது. அவனோடு கூட சேர்க்கை வேதஞ்சொல்லிக்கொடுத்தல் இதுகள் கூடாதென்று நிச்சயம் ஏற்படுகிறது.

மேற்சொன்னபடி அசத்த குலத்திற் பிறந்தவரான க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கும் பிராயச்சித்தமுமில்லை அவர்களைச் சேர்த்தலும் கூடாதென்றே சொல்லவேண்டியது. ஒவகு பிரயாசையினால் ஹேமாத்திரி முதலான நூல்களிற் சொன்னபடி பிராம்மணனுக்குச் சொன்ன பிராயச்சித்தத்தைக் காட்டிலும் (2) மடங்கு பிராயச்

சித்தம் செய்துகொள்வதனுல் உபநயனுதிகளை யங்கீகரித்தாலும் பிரகிருத விராதி வைசியகுலத்தில் வேதத்திற் சொல்லியபடி உபநய னுதிகள் இந்த புருஷன்முதல் இவ்வளவு புருஷன் வரையிலும் தான் விட்டுப்போய்விட்டது. அதற்குமுன் இருந்ததென்றுசொல்ல ஒரு பிரமாணமுமில்லை. எவ்வளவு பாடுபட்டாலும் அறியக் கூடுகிறது மில்லை.

ஆகலால் பிராயச்சித்தம் விதிப்பதற்கே கூடுகிறதில்லை. ஆனுல் துவாபரயுகம் முதலானதில் வேதத்திற் சொல்லியபடி உபநயனம் செய்துகொண்ட வைசியர்களிருந்தார்கள். அந்த வம்சத்திலேயே பிறந்தவர்கள் இவர்களென்று நிச்சயித்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கலா மென்று சொல்லவுமிடமில்லை. துவாபரயுகக் கடைசிமுதல் இக்கலி பரியந்தம் சற்றேறக்குறைய (5000) வருஷங்களுக்கு அதிகப்படு கிறபடியால் சற்றேறக்குறைய (100) தலைமுறையாயிருக்கலாம்.

ஆகலால்(100)வருஷத்துக்கு அதிகமான வருஷங்களால் முடிக் கக்கூடிய பிராயச்சித்தம் விதிப்பதற்குக் கூடுகிறதில்லையல்லவா? தவிர இந்த வம்சத்தாருக்கு எந்தகாலத்தில் எந்த தோஷத்தினுல் வேதத் தில் அதிகாரம் போய்விட்டதென்று அறியக்கூடாமையால் அந்தத் தோஷத்தைப் போக்கடிக்கும்படியான பிராயச்சித்தம் விதிப்ப தற்கே முடியாததாயிருக்கிறது. ஆனுல் பிராயச்சித்தங்களுக்குப் பிரதிநிதி சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இவர்களுக்கும் அதைக்கற்பித்து அதை அநுஷ்டானஞ்செய்தபிறகு உபநயனுதிகள் செய்யப்படட்டும் என்று சொல்லவும் கூடுகிறதில்லை.

ஏனெனில் பிராயச்சித்தப் பிரதிநிதியால் எவ்வளவு சுத்தி சம் பவிக்கக்கூடுமோ அச்சுத்தியால் அடையக்கூடிய பௌராணிக மந்தி ரத்தால் (16) கர்மங்களை அநுஷ்டானம் கன்னிகா புராணம் முதலா னதிற் சொல்லியது காசாபிப்பினிய நியாயத்தால் சித்தித் திருக்கி றது. இதர பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தப் பிரதிநிதியைக்கற்பித்து சுருக்கமாகச் செய்யப்படுகிறதுபோல் இவர்களுக்கும் ஏன் செய்யக் கூடாதென்றுல் சொல்லுகிறேன் கேள்:—

பாபத்திற்கு (2) கதியுண்டு பரலோகத்தில் துக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. ஒன்று இகலோகத்தில் எல்லோருடனும எல்லாக்காரியத்தையும் செய்யக்கூடாமை யொன்று. அதிற் சில பாபங்களுக்குப் பரலோகத்தில் துக்கத்தைச் செய்கிறது மாத்திரம். அப்படியிருக்கும்போது எந்தப்பாபங்களுக்குப் பரலோகத்தில் துக்கத்தை மாத்திரம் செய்யச் சக்தியுண்டோ அப்பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தப் பிரதிநிதி அநுஷ்டானங்களில் தோஷமில்லை. எந்தப்பாபங்களுக்கு இகலோகத்தில் எல்லோருடனுங்கூட வியவகாரத்தைத் தடுக்கும்படியான சக்தியிருக்கிறதோ அந்தப் பாபங்களுக்குப் பிராயச்சித்தப் பிரதிநிதிஅநுஷ்டானத்தினல் ஸம்பூர்ணமாகி வியவகாரநிவ்ருத்தியானது உண்டாகிறதில்லை. இன்னும் சில பாபங்களுக்குச் செய்துகொள்ள வேண்டியபடி பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும்லோகத்தில் ஜனங்களோடு சேர்க்கலாமென்று பிரமாணமில்லை பாபம் போக்கடிக்கப்படுகிறதென்பது முதலானதால் சமுத்திரத்திற் கப்பல் யாத்திரை செய்கிற பிராமணனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறதென்பது முதலானதால் ஆபஸ்தம்பாதிகளாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரகிருதத்தில் சாவித்திரீ பதிதாளானபடியினால் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டபோதிலும் இவர்கள் சரியானவர்களாக ஸ்வீகரிக்கப்படமாட்டார்களென்பது.

பிராயச்சித்தேந்து சேகரம் முதலான கிரந்தங்களிற் சொல்லப்படுகிறது. இதுவுந்தவிர சில ப்ராஜாபத்தியம் சாந்திராயணம் முதலானதுகளுக்குப் பிரதிநிதி சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் (12) வருஷங்கள் த்ரைவித்தியக பிரம்மச்சாரியம் செய்யவேண்டியது. ஒவ்வொரு புருஷனையும் கணக்கிட்டு எவ்வளவு வருஷம் உபநயனம் பண்ணப்படாமலிருக்கிறார்களோ சில மந்திரங்களை லென்பது முதலானதால் சொல்லப்பட்ட பிராயச்சித்தத்திற்குள் பிரதிநிதியானது சொல்லப்படவில்லையானதாற் பிரதிநிதி விதானமானது எப்போதும் உசிதமாகக் காணப்படவில்லை. இன்னும் இந்த விதி வைசியர்கள் இவர்களுக்குச் சமானமான ஜாதியர்கள் இவர்களுக்குவெகுகாலம் முதல் (பெட்டிவிகலு கோத்திரம்) முதலான (102)சங்கேத கோத்திரங்கள் விளங்கி வருகிறதேதவிர வேறில்லை, ஆகையால் தான்

(நாட இப்பெண்டு லுநகர வைதிகர) என்று வெகு காலம் முதல் இப்போதும் வியவகாரம் நடந்திருக்கிறது.

இந்த கோத்திரங்கள் ஆபஸ்தம்பாதி பிரவர சூத்திரங்களிற் சொல்லப்படவில்லை. இவர்களுக்கு வேதத்திற் சொல்லிய கர்மமிருந்தால் ஆபஸ்தம்பாதி பிரவர சூத்திரங்களிற் சொல்லிய கோத்திரங்களே இருக்கலாமல்லவா! அப்படிக்கு ஒரிடத்திலும் காணப்படவில்லை. தவிர இவர்கள் இன்ன வேதத்தான் என்னும் நிர்ணயத்தைக்காணோம் அப்படியிருந்தால் வேதத்தையும் கோத்திரத்தையும் அவலம்பித்துக் கர்மங்களைச் செய்விக்கக்கூடும். ஆபஸ்தம்ப சூத்திரத்த ருச பூர்ணமாசப் பிரசினத்தால் (சூத்திரம்) என்று போட்டு அந்த சூத்திரத்தை யெழுதி பிறகு பாஷ்யமென்று யெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

117304

அதாவது—தேவ ஹோத்ரு சூத்திரனும் மனுஷ்யனுடை ஹோதாவுக்கு தேவபூஜையில் பிரார்த்தனை மென்பதுவரணம் அக்கினிதேவன் ஹோதா என்கிறது முதலான மந்திர அடையாளத்திலை—பிராம்மணத்திலும் எவன் தேவர்களுடைய ஹோதாவை வரணஞ் செய்கிறானோ என்று ஸ்ரௌத சூத்திரத்திலை பசுசோமங்களில் தைவமும் மானுஷமும் என்கிற இரண்டு ஹோதாக்களை வரணஞ்செய்து என்கிறவசனத்தினலும், எந்தரிஷி சம்பந்தமாய் எந்த எஜமானனுக்குப் பிரவரமானது பிரவரகாண்டத்திற் காட்டப்பட்டிருக்கிறதோ அவனுக்கு அந்தவிடத்திற் சொல்லிய ரிஷிகளை இவன்மேலவ என்று சொல்லிக்கொண்டு ஹோதாவைவரணம் செய்கிறான் எவ்வளவு பேர்களுண்டோ என்று, எப்படியெனில், ஜமதக்கினிபோல், ஔர்வன்போல் பிருகுபோலென்பது முதலானது இம்மாதிரி ஆரம்பித்து சூத்திரம் எழுதி, பிரவரசேஷம் சொன்னார் என்பது சாரக உள்ள சூத்திரகசினலை இப்படியே ஆபஸ்தம்ப பிரவர சூத்திரத்தில் (3) பேர்களை வரிக்கிறான் மந்திர கிருத்துக்களை வரிக்கிறான். என்று தெரிகிறது.

பிறகு சிலர் ஒருவனை வரிக்கிறான். இருவர்களை வரிக்கிறான். மூவர்களை வரிக்கிறான். நால்வர்களை வரிக்கிறதில்லை ஐந்துபேர்களுக்கு

அதிகாரமிருக்கிறதில்லை என்று தெரியவருகிறது. அதற்குமேல் அத்வர்யுவரிக்கிறன் இவனைக்காட்டிலும் கோக ஹோதா என்று தெரியவருகிறது பிருகுக்களைப்பற்றியே முதலில்விரித்து எழுதுகிறோம் ஜாமதாக்னியாள் வத்ஸாள் அவர்களுக்கு (5) ரிஷிகள் சம்பந்தமான பிரவரம் பார்கவ சியவன ஆப்னவான ஔருவஜாமதக்னிய என்று ஜமதக்கினிபோல் ஔருவன்போல் ஆப்னவானன்போல் சியவனன்போல் பிருகுபோல் என்று இவை முதலானதுகளால் தருசபூர்ணமாசாதாகை நிஷ்டோமாதிகளில் அத்வர்யுவாலும் ஹோதாவாலும் யஜமானனுடைய பிரவரத்தில் சொன்னபிரவரமானது சொல்லத்தக்கதன்று நிச்சயமாயிருக்கும்போது விவாதிவைசியர்களுக்கு, இப்போதிருக்கும் (102) கோத்திரங்கள் சூத்திரங்களில் சொல்லப்படவில்லை ஆகையால் இவர்களுக்கு சூத்திரங்களில் சொல்லப்படவில்லை ஆகையால் இவர்களுக்கு சூத்திரங்களிற்சொல்லிய பிரவரங்களில்லாமற் போவதாலும் எல்லாக்கிரியைகளும் இதினாலும் லோபத்தையடைகிறதுகள்.

ஆகையால் பிரவரமஞ்சரியில் போதாயன ரிஷியால் சொல்லப்பட்ட பிரவரவுரையில் ஆனதால் பிரவரங்களை விவரித்து எழுதுகிறோம் அது இல்லாவிடில் கர்மத்தில் அதிகாரம் உண்டாகிறதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் புரோகிதன் பிரவரத்தினால் வரணம் உண்டாகட்டும் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில் இவர்களுக்கு ஓரிடத்திலும் நிச்சயமான குலபுரோகிதர்கள் இல்லாமையினால் எவனுக்கு எந்த கிராமத்தில் எப்போது இருப்போ அந்தக்கிராமத்திலுள்ள புரோகிதனால் அப்போது அவர்களுக்கு கிரியைகள் செய்விக்கப்படுகிறதுகள். அவனே வேறு கிராமத்தில் வாசம் செய்யுங்காலத்தில் அந்த கிராமத்திலுள்ள புரோகிதனால் கிரியைகள் செய்விக்கப்படுகிறதுகள் என்கிற காரணத்தால் இவர்களுக்கு புரோகிதனுடைய பிரவரமும் விடாமல் ஒன்றேன்றே சொல்வதற்கும் கூடுகிறதில்லை.

ஆனால் பிரவரமஞ்சரியில் போதாயனரால் சொல்லப்பட்டதாவது வைசியர்களுக்கு மூன்று ரிஷிப்பிரவரம் உண்டு பலந்

தனன்வாத்ஸப்பிரன்மத்மாங்கிலன் என்று ஹோத்ராமதமாங்கிலன்போல் வத்ஸப்பிரன்போல் பலந்தனன்போல் இதுமுதலானது அத்வந்யு என்று சொல்லப்பட்டபடியால் இன்னம் எஜுர்வேதத்தில் இரண்டாவது பிரபாடகத்தில் சொல்லிய வாக்கியத்துக்கு பாஷ்யம்'

இதானது பதினேருமந்திரங்களுள்ள சூக்தம் நியோகம்பண்ணப்படுகிறது வத்ஸப்பிரீயென்னும் மகரிஷியினல்சொல்லிய ஓர்சூக்தம் அதற்குப்பெயர் வாத்ஸப்பிரம் அதினல் அக்கினியைத் துதிக்கவேண்டியது [illegible] பலந்தனனுடைய புத்திரராகிய வத்ஸப்பிரீயென்னும் மஹரிஷியானவர் இந்த சூக்தத்தினல் அக்கினியினுடைய இஷ்டமான பதவியையடைந்தார் ஆதலால் எஜமானனும் அப்படியே யடைகிருன் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் வைசியர்களுக்கும் பாலந்தன வாத்ஸப்பிரமத்மாங்கில என்னும் பிரவரமானது இருக்கிறது என்னும் அந்த மந்திரத்துக்கு வாத்ஸப்பிர மென்கிற ஸம்ஞையானது இருப்பதால் அந்த மந்திரத்துக்கு வத்ஸப்பிரீ என்பவனே ரிஷியாகிருன. அவன் வைசிய ஜாதியிற் பிறந்தவன் வைசியா வயிற்றில் வத்ஸப்பிரீ யென்பவன் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் என்று ஒருவனுடைய அபிமானத்தை முன்னிட்ட உபயோகமற்ற பேச்சு. அது உபயோகமன்று.

வைசியனென்று தங்களை நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிற விவாதிகளுக்குள் ஒருவனுக்கும் வாத்ஸப்பிரீ கோத்திரமென்பது இல்லவேயில்லை தவிர இவர்களுக்கு இப்போதுள்ள நாலிரண்டு கோத்திரங்களில் வாத்ஸப்பிரீ கோத்திரமென்பதுமில்லை ஆதலால் அவ்விதமான கோத்திரம் கோத்திரத்திலிருந்த ஸத்வைசியர்கள் விஷயமென்றே சொல்லக்கூடியதாகவே யிருக்கிறது இன்னும் மேற்சொல்லிய மந்திரத்துக்கு ரிஷியாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவாத்ஸப்பிரீ என்பவனும் வைசியனல்ல வைசியனுக்கு வேதம் சொல்லிக்கொடுத்தலில்லாததால் மந்திர ரிஷியாகவிருப்பது அசம்பவம் வைசியபிரவரத்தை யுண்டுபண்ணுதலால் வைசியனென்று சொல்வதும் யோக்கியமன்று, ஏனெனில் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் காச்யப ஆத்ரேயம் முதலான ரிஷிசம்பந்தமுள்ள பிரவர கோத்திரங்கள் இருப்பதால்

அந்தகோத்திரங்களை யுண்டுசெய்த கச்யப அத்திரி முதலான ரிஷிக
ளும் க்ஷத்திரியர்களாக ஆகவேண்டுமல்லவா. ஆனல் வத்ஸப்பிரீ யெ
னபவர் பிராம்மணராகவிருப்பாராகில் வைசியப்பிரவரத்தை எப்படி
செய்யக்கூடும் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில் பிராம்மணனு
க்கு (4) நான்கு வர்ணங்களிலும் விவாகமானது பூர்வத்தில் சித்த
மாயிருந்தமையால் நான்குவர்ண்ங்களை உண்டுசெய்தலும் பிராம்ம
ணர்களுக்கு சம்பவிக்கிறது ஆதலால் வத்ஸப்பிரீ என்பவர் வைசிய
களை உத்பத்தி செய்யக்கூடுமானதால் வைசியப்பிரவரத்தை உண்டு
செய்வது கூடும் ஆனதால் வத்ஸப்பிரீ என்னும்பெயருடைய ரிஷி
யானவர் வைசியராக ஆகிறாரில்லை என்பது திண்ணம் ஆகையால்
இந்த விவாதி வைசியர்களுக்கு பிரவரசூத்திரத்தில் சொல்லிய கோ
த்திரங்கள் ஒருவருக்கும் இல்லை யென்பது சித்தித்தது இதுதானே
இவர்களுக்கு வேதமந்திரங்களால் வேதத்தில் சொல்லிய கர்மத்தில்
அதிகாரமானது இல்லை என்னும் விஷயத்தில் பிரமாணமாக பார்க்கத்
தக்கது.

இப்படியே இவனுக்கு இந்த வேதம் என்று நியமமில்லாத
தினல் இந்த விவாதிகளுக்கு வேதமந்திரங்களால் செய்யக்கூடிய காரி
யங்களானவை எப்போதும் சித்திக்கிறதேயில்லை. ஆனல் இந்த
விவாதி வைசியர்களுக்கு சூத்திரத்தில்சொல்லிய கோத்திரங்களையும்
வேதங்களையும் கற்பனைசெய்து அம்மாதிரியாக சகலகாரியங்களும்
செய்யப்படட்டும் என்று சொல்லக்கூடாது.

ஏனெனில் எவனுக்குஎந்தகோத்திரமுமெந்தவேதமும் கற்பிக்க
வேண்டுமோ அதுஇதுதான் என்னும் விஷயத்தில் நியமமேற்படுகிற
தில்லை அவன் இச்சைப்படி கற்பித்துக்கொள்வதிலும் முன்யுகத்தில்
தனக்கிருந்த வேதத்துக்கு வேறானவேதத்தை ஸ்வீகாரம் செய்வது
முதலானதால்பெறத்தகெடுதலுண்டாகும் இதுவிஷயம் பராசரமா
தவீயத்தில் (27)வது பக்கத்தில் வசிஷ்ட ஸ்மிருதியில் சொல்லப்படுகி
றது எவனெவனுடையபரம்பரையில் எந்தஎந்தவேதம்இருக்கிறதோ
அவனவன் அந்த வேதத்தைச்சொல்வதும் அந்த வேதகர்மத்தைச்
செய்வதும் அன்று எவன் தன்வேதத்தைவிட்டு இதரன் வேதத்தை

அடைகிறனே அவன் [illegible]டிதர்களால் எல்லா கர்மங்களிலும் சூத்திரன்போல் தள்ளத்தக்கவனென்றும் எவனல் தன் வேதம் விடப்பட்டதோ அவனல் பிரம்மம் விடப்பட்டது அவன் பிராம்மணனே கொன்றவனை அறியவேண்டியது. பெரியோர்களால் எப்பொழுது நிந்திக்கப்பட்டவன் என்று தன் வேதத்தை தள்ளுதலானது நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இம்மாதிரி (பிரத்தியவாயம்) அதாவது எழுதியிருப்பதால் புதிதாக வேதத்தை [illegible]டுத்திக்கொள்வதினல் உண்டாகும் கெடுதலை விட இப்போதிருக்கும் வம்சபாரம்பரியாக வந்த புராணத்தில் சொல்லியவழியால் கர்மத்தைச்செய்வது சிறந்தது அது எப்படியெனில் சேற்றை[illegible]லம் புலம்புவதைவிட அதைததொடாமலிருப்பதே சிறந்தது என்னும் நியாயத்தை அனுசரித்து எப்படியாவது ஒருவனை பிராயச்சித்தம் செய்துக்கொண்டாலும் கோத்திரமும் வேதமும் தெரியாததினல் வேதமந்திரங்களினல் கர்மம்செய்ய அதிகாரமானது சித்திப்பதேயில்லை.

இம்மாதிரி கோத்திரம் தெரியாத சமயத்தில் ஸம்ஸ்காரம யூகத்தில் சொல்லியபடி காசியபகோத்திரமானது கற்[illegible]ப்படலாம். அதில் சொல்லியதாவது ஸம்ஸ்காரமயூகத்தில் கோத்திரப்பிரவர நிர்ணயப்பிரகரணத்தில் எவனுக்கு மறைப்பு முதலானதால் கோத்திரநாசமோ அவனுக்கு காசியபகோத்திரம் கோத்திரநாசத்தில் காசியபகோத்திரம் என்று வியாக்கிரர் என்பவரால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் கோத்திரம் தெரியாமலிருக்குங்கால் காசியப கோத்திரத்தை அனுசரிக்கக்கூடுமென்று சொல்லக்கூடாது. ஏனென்றல் எவனுடைய ஜாதியானது எல்லாருக்குந்தெரிந்ததோ கோத்திரம்மாத்திரம் மறைப்பு முதலா[illegible] தால் தெரியக்கூடவில்லையோ அவன் விஷயமே இச்சாஸ்திரம் இங்[illegible]வைதிக வைசியர்களுக்கு கோத்திரமறந்துபோனதால் காசியப கோ[illegible]ரமென்று கற்பிக்கும்பக்ஷத்தில் எல்லோருங் காசியப கோத்திர[illegible] என்று ஆவதால் ஒருவருக்கொருவர் [illegible]ணம்புரிவதே கூடாததாக [illegible]கிறது.

இதுபோலவே புரோகித கோத்திரத்தை கற்பிக்கும்பக்ஷத்தி லும் ஒரு கிராமத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோர்களுக்கும் ஒருவனே புரோகிதனென்றதால் அவர்களெல்லோரும் ஒரே கோத்திரங்களு ள்ளவர்களாக ஆவதால் ஒன்றுக்கொன்று மணம்புரியக்கூடுகிறதில்லை பின்னும் எல்லோராலும் புரோகிதகோத்திரம் அடையப்பட்டா லும் ஒரே புரோகிதமுள்ள வைசியர்களுக்கு ஒருவருக்கொருவர் மணம்புரிவது கூடாது அம்மாதிரி(ஸம்ஸ்காரபூஷத்தில்)கோத்திரப்பி ரவரநிர்ணயப்பிரகரணத்தில் ஸ்மிருதியர்த்தசாரம் என்னும் கிரந்த தில் சொல்லியதாவது குருவினுடைய கோத்திரப்பிரவரமுள்ள பெ ண்ணானவள் க்ஷத்திரிய வைசியர்களால் மணம்புரியத்தகாதவள் என்று புரோகித சமானகோத்திர கன்னிகைகளை விவாகம் செய்வது நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறது இஷ்டப்படி கோத்திரத்தை கற்பிக்கும் பக்ஷத்திலும் முந்தி இவர்களுக்கு எந்தகோத்திரமிருந்ததோ அதை அறியாததினால் அந்த கோத்திரமுள்ள கன்னிகையை விவாகம் செய்ய சம்பவிக்கும், அப்படிப்பட்ட சமான கோத்திரமுள்ளவளிட த்தில் பிறக்கும் பிள்ளை இம்மாதிரி நிந்திக்கப்படுகிறான்(அவன் ஆருட பதிதனுடைய புத்திரன்) அதாவது உபாக்ஷ ஆசிரமத்தையடைந் து அதினின்றும் நழுவினவனுடைய புத்திரன், சூத்திரனால் பிராம்ம ணஸ்திரீக்குப்பிறந்தவன், சமான கோத்திரமுள்ளவனிடம் பிறந்தவ ன் ஆகிய இம்மூவரும் சண்டாளர்களென சொல்லப்படுகிறார்கள்.

இது முதலான வேறு கெடுதிகள் சொல்லப்படுகிறதுகள் ஆக லால் இப்போதுள்ள கோத்திரம் முதலானதை தள்ளுவது புதிதா ன கோத்திராதியை ஸ்வீகரித்துக்கொள்வது இதினால் அன்னபக்ஷி யின் நடையை உத்தேசித்து நடந்த கொக்கானது தன் நடையை யும் மறந்து இருவகையிலும் கெட்டு நொண்டியானது என்னும் நி யாயத்தால் இரண்டும் கெட்டுப் போவதென்பது தடையற்றதாக ஆகிறது.

இம்மாதிரி விவாகம் செய்யும் ஒருவனால் அதனை செய்யப் பட்ட அக்கினியர் தானம், சரியென்பதாக நினைத்தவிஷயத்தில் இருக் கும் அயுக்தமானது தெரியப்படுத்தப்படுகிறது.

இதுவரையில் சொன்ன பிரகாரத்த ... சூத்திரம், வேதம் இதுகளில்லாதவனுக்கு வேதமந் ... சூத்திர வேத ங்களுடைய நிச்சயத்தை விரும்புகிறதான ... னி ஆகானம் மிக வும் கூடுகிறதில்லை என்று ஓர் அனுபபத்தி மற்றொன்று ஆபஸ்தம்ப சூத்திரத்தில் ஆதானப்பிரசினத்தில் (சூ) என்று காட்டி அச்சூத்தி ரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சூ.தின் பாஷ்யம்மட்டில் இவிடம் எழுதப்படுகிறது. அச்சூத் திரத்திற்கு ருக்திரத்தபாஷியம் நிச்சா என்றால் நாலாகப்பிரிக்கப்ப ட்டிருக்கிற ராத்திரியின் இரண்டாவது பாகம் பிராணன்களையும் பொருட்டு ஓதனம், பிரம்மோதனம், பிராணன்களையும் பொருட்டு ஓதனம் என்றவது, அம்மாதிரியடையாளமிருப்பதால், நான்கு சரு வங்களால் அளக்கக்கூடிய நெல்லுகளையோ ... வையென்னும் தான் யங்களையோ நிர்வபனம் செய்கிறது, பிரம் மோதனமென்னும், வார் த்வி தயானது கர்மத்தின் பெயர், இதினால் வேறிடத்திலும் பிரம் மோதன, சோதனைகளில், பெயரினால், கர்மாதிதேசமானது, ...கின் றது, இவ்விஷயத்தில் அடையாளமிருக்கிறது, பிரம்மோதனத்தை பக்குவம்செய்து நான்கு பிராம்மணர்களைச்சாப்பிடச்செய்விக்கவே ண்டியது நாலுசருவம்ஓதனமாவதென்று இம்சூத்திரபாஷ்யங்களால் அக்கினியை ஸ்வீகரிப்பவனுடைய ஔபாசான நெருப்பில் அக்கினி யை ஸ்வீகரிப்பவனால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட அன்னத்தின் சாப் பாடானது நான்கு பிராம்மணர்களுக்குண்டாச்சுது. இந்த அன்ன த்தை பிராம்மணர்கள் சாப்பிட்டார்களா இல்லையா என்று இவிடத் தில் விசாரிக்கப்படுகிறது பிராம்மணர்கள் சாப்பிட்டிருப்பார்களே யாகில் அப்போது அவர்கள் எப்படிப் பிராம்மணர்களாவார்கள்.

ஏனெனில் முன்சொல்லியபடி, ஸாவித்திரீ பதிதர்களாக இருப் பவர்களுக்கு வெகு அதிகமானபிராயச்சித்தம் நூலாசிரியர்களால் நிர் ணயிக்கப்பட்டிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட பெரிதானப்பிராயச்சித்தத் தை செய்து ... ளாதவனை இவனால் சமையல் செய்யப்பட்டதும தொடப்பட்டதுமான அன்னத்தினுடைய சாப்பாட்டில் பிராம்மண னென்பதே போய்விடுகிறதல்லவா, பின்னும், பாகம் செய்யக்கூடாத

வனுக்கு [illegible]த பிராயச்சித்தம் உண்டாகிறது. எப்படியென்று[illegible]யில் அவனுக்கும் பிராயச்சித்தம் சொல்லுகிறார்.

யாகஞ் செய்யக் கூடாதவனுக்கு யாகத்தை செய்வித்து அவனிடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளுகிறவனுக்கு கூர்மபுராணத்தில் பிராயச்சித்தம் சொல்லுகிறார். யாகத்தில் யோக்கியமானவர்களுக்கு பிராம்மணனானவன் தன்ஜீவனத்துக்காக ஆதரவோடு யாகத்தைசெய்துவைக்கவேண்டியது. அப்படியில்லாவிடில் பாபத்தை அடைகிறான் ஒரு கர்மத்துக்கும் யோக்கியனாக ஆகிறதில்லை என்று, யாகம்செய்துவைப்பதில் அயோக்கியர்கள் (கூர்மபுராணத்தில் சொல்லப்படுகிறார்கள் கூலிக்கு தேவபூஜையைச் செய்பவன், கணகன், விராத்யன், கெட்ட நடத்தையுள்ளவன். சூத்திர ஸ்திரீக்கு நாயகனைவிருப்பவன், கர்மமில்லாதவன்; உலகத்தில் நிந்திக்கும்படியான ஜீவனமுள்ளவன் மஹாபாதகிகளோடு கூடியிருப்பவன், க்ஷயரோகமுள்ளவன். வெள்ளைக்குஷ்டமுள்ளவன், சூத்திரர்களைச் சேவிப்பவன், வைத்தியன், சூத்திரான்னத்தை புஜிப்பவன். துலாதிஸங்கிரஹம்செய்கிறவன், எப்போதும் மரியாதையைக் கெடுக்கிறவன், கிராமத்தை பொசுக்குகிறவன். கிராமாதிகாரம் செய்கிறவன். துஷ்டர்களோடு கூடியிருப்பவன், (விராத்தியன்) விராத்தியனென்றால் காயத்ரீஜபநாசம் செய்தவன், (நக்னன்) என்றால் வேதத்தை தள்ளினவன் என்று மனு சொன்னார்.

இவர்களுக்கு யாகம் செய்வதிலும் பிராயச்சித்தம் வாமனபுராணத்தில் சொல்லியது அயோக்கியாளாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு தடவையாகம் செய்து வைக்கும் பிராம்மணன் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாமல்போனால் உலகத்தில் பாஷண்டனாக ஆகிறான் என்று மனு சொல்லுகிறதாவது அசுரனையும், விராத்தியனையும் வைத்தியம் செய்கிறவனையும் கொல்ல எத்தனிக்கிறவனையும் [illegible]ப்பவர்களுக்கு எவர்கள் யாகம் செய்துவைக்கிறார்களோ அவர்கள் பாஷண்டர்களாக ஆகிறார்களென்று, அப்படி செய்துவைப்பவர்களுக்கு பிராயச்சித்தம்

கூர்மபுராணத்தில் சொல்லப்படுகிறதாவது, அயோக்கியர்களுடைய யாகங்களில் பிர்ம்மா, ருத்விக்கு முதலான பேர்களாகவிருக்கிறவர்கள் பாவத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்வதற்காக (ஷடப்தமென்னும் கிருச்சிரம் சொல்லப்பட்டது). இன்னம் தலையை மறைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் ஸம்ஸ்காரத்தை அடையவேண்டியது. பிறகு பஞ்சகவியம் குடிக்கவேண்டியது. அப்படிச்செய்யாவிட்டால் சுத்தமாக ஆகிறதில்லை என்று ஹேமாத்திரியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையால் இந்தப்பிரம்மோதனத்தை புஜித்த, ரித்விக்குக்கள், அசுத்தர்களாக ஆய்விட்டார்கள். அதனால் அவர்களால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ஆதான ரூபமான கர்மமானது நாசிக்கப்பட்டுபோனதால் ஆதானமாகவே ஆகிறதில்லை. அவர்களால் பிரம்மோதனம் புஜிக்கப்படாவிட்டாலும் அவர்களால் செய்யப்பட்ட கர்மமானது அங்கலோபத்தினால் ஆதானமாக ஆகிறதில்லை. இவ்விரண்டு பக்ஷத்திலும் ஆதானமானது உபயோகமற்றதாக ஆய்விடுகிறது. இவ்விதம் வைசியர்களுக்குப் வேதோக்தமந்திரங்களால் உபநயனாதிகள் முன்காலம் தொடங்கியே வருகிறதென்று சொன்னால் இவ்விவாதமானது எதற்காக உண்டாச்சுது. பூர்வகாலந் தொடங்கிவரும் கர்மவிஷயத்தில் ஒருவனும் ஆக்ஷேபிக்கமாட்டானல்லவா.

எப்படியெனில் பிராம்மண ஜாதியில் பிறந்தவனுக்கு உபநயனம்செய்வதிலும் வேதம் ஓதலிலும் யாகாதி செய்வதிலும் ஒருவனும் ஆக்ஷேபிக்கிறானில்லையல்லவா பிரகிருதத்தில் அம்மாதிரியாக இல்லையல்லவா? பிரகிருத விவாதிவைசியர்களுக்கு வேதமந்திரங்களால் உபநயனாதிகள் செய்வதில் எல்லோராலும் ஆக்ஷேபமே காணப்படுகிறது. பூர்வகாலம் தொடங்கி வருகிறதென்று சொல்லக்கூடுகிறதில்லை. மேலும் பிரகிருத விவாதிவைசியர்களுக்கு எப்போதும் வேதத்தில் சொல்லியகர்மமில்லாததினால் பிரசித்தமான சர்வதேசங்களிலிருக்கிற வைசியர்களோடு விவாகாதி சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுவதால் இந்த வைசியர்களுக்கும் பூர்வத்தில் வேதத்தில் சொல்லிய கர்மாசாரம் இருந்ததில்லை யென்றே பிரத்தியக்ஷமாகவிருக்கிறது.

பூர்வகாலத்தி லிருந்து அனுஷ்டானம் வேண்டாம் இப்பொழுதுதானே சிரேஷ்டமான வேதத்தில் சொல்லிய கர்மத்தை ஆரம்பிக்கிறேம் என்றும் சொல்லக்கூடாது. அப்படிச்சொன்னால் பிராம்மணனுக்குச் சொல்லியிருக்கும் வேதம் சொல்லிக் கொடுத்தல் முதலானதுகள் உயர்ந்ததான நாலீவேதம் சொல்லிக் கொடுப்பதினாலும் பிரவர்த்தியுண்டாகும்.

ஏனெனில் தர்மார்த்தமாக வேதமும் சொல்லிக்கொடுப்பதில் அதிகபுண்ணியம் உண்டாகுமல்லவா. பிராம்மணப்பெண் உத்தமமானதால் அவளை மணம்புரிவதிலும் இச்சையுண்டாகலாம் இதுகளெல்லாம் இஷ்டந்தானென்று சொல்லக்கூடாது. தனக்குச் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தைக்காட்டிலும் உயர்ந்த அன்னியனுடையதர்மத்தை அனுஷ்டானம் செய்வதில் கெடுதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ஆபஸ்தம்ப தர்மசூத்திரத்தில் எல்லா வர்ணங்களுக்கும் தங்கள் வர்ணத்தை யனுஷ்டானஞ் செய்வதில் மிக அதிகமான சுகமும் பிறகு இறந்து பிறக்கும்போது கர்மபலமிச்சத்தால் ஜாதி, ரூபம், வர்ணம், பலம், புத்தி, பிரஞை, திரவியம், கர்மானுஷ்டானம் என்பதுமுண்டாகிறது. அது சக்கரம்போல் இரண்டு உலகங்களிலும் சுகத்திற்காகவே ஆகிறது என்று இப்படி பகவத்கீதையிலும் நன்றாக செய்யப்பட்ட இதரனுடைய தர்மத்தைக்காட்டிலும் குணமில்லாத தன் தர்மம் உயர்ந்தது. தன்தர்மத்தில் மரணமடைவதும் உத்தமம்.

அன்னியனுடைய தர்மம் பயத்தை யுண்டுசெய்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. இதுபோல தகப்பன் பாட்டன் முதலானவர்கள் எந்த வழியில் நடந்தார்களோ அந்த வழியில் நடப்பது சன்மார்க்கமென்றும் எந்த தேசத்தில், எந்த ஆசாரமானது வர்ணங்களுக்கு பரம்பரையாக உண்டாயிருக்கிறதோ அதுதான் சதாசாரமென்று மனுவால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் ஜாதிதர்மம், குலதர்மம், தேசதர்மம் முதலானதுகளை அதிக்கிரமிக்கக் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் பூர்வ குலாசாரமே முக்கியமென்று சித்திக்கிறது. உயர்ந்ததான இதரனுடைய தர்மத்தை அபேக்ஷித்து குறைந்ததான தன் தர்மமே சிரேஷ்டமென்பதைப்பற்றி மஹாபாரதத்

தில் தர்மவிய தோபாக்கியானத்தினால் அவனுக்கு தன் ஜாதிக்குறிய நீசமான கர்மானுஷ்டானமிருந்தாலும் அது தன் தர்ம்மாதலால் தாய்தந்தைகளி[illegible]ால் பிராம்மணனைக்காட்டிலும் ஞானத்தினால் உயர்வானது ஏற்பட்டது.

தனக்குசிதமான தாய்தந்தைகளின் பூஜையை விட்டபடியால் பிராம்மணனாகவிருந்தும் அவனிடமிருந்து ஞானோபதேசம்பெற்றானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் பிரகிருதி விவாதிகனும் தகப்பன் பாட்டன் முதலான வம்ச பரம்பரையாய்வந்தபடியே கர்மத்தைச் செய்வது மங்களத்தைக் கொடுக்கிறதாகவிருக்கிறது.

தகப்பன் பாட்டன் முதலானவர்களால் கைக்கொள்ளப்படாத வேதமந்திரங்களால் கர்மங்களைச் செய்வது தோஷமானதால் அனிஷ்டத்தையே கொடுக்குமென்பது சித்தம். இப்படியே ஸ்ரீராமாயண உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமன் ராஜ்யம் செய்யும் காலத்தில் சம்பூகனென்ற ஒரு சூத்திரனானவன் தன் குலத்திலுண்டான கர்மத்தை விட்டுவிட்டு பிராம்மணர்களுக்குசிதமான கர்மங்கள் சிரேஷ்டமென்றும் அதைச் செய்வது தனக்கு பெம்பவும் நன்மையைத் தருமென்று நினைத்து ஸ்நானம் முதலான தான தபஸ்ஸைச் செய்பவனாக ஆனான்.

பிறகு அவனால் செய்யப்பட்ட அந்த அனுசிதமான தர்ம தோஷத்தால் ஒரு பிராம்மணனுடைய (16)-வயதுள்ள ஒரு புத்திரனானவன் அகாலத்தில் மரணத்தையடைந்தான். இறந்துபோன அப்புத்திரனை அந்தப்பிராம்மணன் ஸ்ரீராமனுடைய அரண்மனை வாசலில் கொண்டுவந்து போட்டு ஓ அரசனே உன்னுடைய அனியாயத்தால் என்னுடைய புத்திரன் அகாலத்தில் காரணமின்றி இறந்தான். உன்னுடைய அனியாயத்தால் அன்றி என் புத்திரனுக்கு இம்மாதிரியான மரணமுண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் இந்த இறந்த புத்திரனை உன் வீட்டு வாயிலிற் போட்டிருக்கிறேன். அன்னியாயத்தைத்தெரிந்து நீ இவனைப் பிழைப்பிப்பாயாக. இல்லாவிடில் உன்னைச் சபிப்பேனென்றான். பிறகு ஸ்ரீராமர் புஷ்பகமென்

கிற விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டு தன் தேசமுழுவதும் அதர்மம் நடக்குமிடத்தைத் தேடிக்கொண்டு சிலகாலத்தில் அந்தச் சம்பூகனென்னும் சூத்திரனை அடைந்தார்.

அவனுடைய விருத்தாந்த முழுவதையும் அவனாலேயே தெரிந்துகொண்டு இவன் சூத்திரன் தன்னுடைய குலாசாரத்துக்கு விரோதமாக தவம் செய்கிறான். ஆகலால் இவனைக் கொல்லுகிறேன் என்று கத்தியினால் அவனைக்கொன்றார். அந்த க்ஷணத்திலேயே இறந்துபோன பிராம்மண புத்திரன் பிழைத்துக் கொண்டானென்கிற உபாக்கியானம் தெளிவாக இருப்பதால் தன்னுடைய குலக்கிரமமாக வந்ததான தர்மத்தை விட்டு அன்னிய தர்மத்தைச்செய்வது மிகவும் அதர்மமானதல்லவா இதும் இவ்விடத்தில் அறியத்தக்கது.

(அதாவது) மூன்று யுகங்களிலிருந்த சுத்த ஜாதியான வைசியர்கள் வெகுவாகக் கெட்டுப்போய்விட்டபடியால் ஏதோ சிலரிருந்தாலும் சூத்திராதிகளுடைய தாழ்ந்த கர்மங்களை அடைந்து (ஸங்கீரணர்) அதாவது, கலப்புள்ளவர்கள் இப்போதிருக்கிற பிரகாரத்துக்கும் அதிகமான கீழ்ப்பட்ட விர்த்தியுள்ளவர்களாக ஆனார்கள். அதன்பிறகு அவர்களை உத்தாரம் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தால் பாஸ்கராசாரியரென்னும் ஒருவர் தெய்வ வசத்தாலுண்டானார். பிறகு அப்போதிய நடபடிக்கையை சுருக்கமாக பூர்வாசாரியாருடைய வுத்திரவினால் கன்னிகாபுராணமென்கிற ஒன்றை பிரசித்தப்படுத்தி அப்போதிருந்த வைசியர்களுக்கு தன்னால் கூடியமட்டும் துராசாராதிகளை போக்கடித்து சில ஸங்கேதமான கோத்திரங்களை யந்தந்த வம்சங்களுக்கு அனுகூலமாக ஒன்றோடொன்று சேராமல்கற்பித்து புராண மந்திரங்களால் கர்மங்களைச் செய்வித்து ஓர் விதமான வரம்பை எற்படுத்தி மேலுக்குக்கொண்டுவந்தார் எனனும் இச்சங்கதிகளெல்லாம் இப்போது காணப்படும் மிகப்பழையதான கன்னிகாபுராணம் வைசிய கமலாகரம் முதலான நூல்களால் தெரிய வருகிறது.

இவ்வழியைத் தியாகம் செய்வார்களாகில் இவர்களுக்கு வேறுகதியில்லை. அந்நிலையிலேயே இருக்கவேண்டியது. இதுகளை எல்லாமறிந்துதான் கலியில் க்ஷத்திரிய வைசிய ஜாதிகள் ஸ்வரூபத்தின

லேயே நசித்துப்போய விட்டபடியாலென்று பாராசரஸ்மிருதி (11)-வது அத்தியாயம் (50)-வது சுலோகத்துக்கு உரை சொல்லுமிடத்து மாதவாசாரியார் அவர்களால் சொல்லப்பட்டது. இந்த அர்த்தத்தை அனுசரித்து பிரம்மகை வர்த்தத்தில் சொல்லப்படுகிறது. கலியுகத்தில் குலம் முதலானதுகளுள்ள வைசியர்கள் இல்லை. எவர்களிருக்கிறார்களோ அவர்களிடத்தில் ஒருக்காலும் தர்மமில்லை. இவர்கள் சூத்திரன் முதலானவர்களுடைய விருத்தியையுடையவர்களாகவும் தேவப்பிராம்மணர்களால் நிந்திக்கத்தக்கவர்களாகவும் பிராம்மணர்களை துவேஷிப்பவர்களாகவும் அதிக குரூரமுள்ள புத்தியுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இப்படியே பிராம்மணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் சூத்திரன் என் வர்ணத்தார் முதல் மூன்று பேர்கள் த்விஜர்கள் எல்லோரும் யுகம்தோறுமிருந்தார்கள். கலியில் முதலும் கடையும் மாத்திரமிருக்கிறது. இந்தப்படி மச்சியபுராணத்தில் சொல்லியதாவது த்விஜாதிகள் வேதமோதார்கள் கலியில் வைசியர்களோடுகூட க்ஷத்திரியர்கள் நசிப்பார்கள் என்று. இப்படியே அத்திரி ஸ்மிருதியிலும் வேதம், வேதத்தில் சொல்லிய கர்மத்தோடுகூடிய க்ஷத்திரியகுலமானது நந்தன்வரையிலிருக்கும் பிறகு இதுவும் வைசியகுலமும் சூத்திரனுக்கு ஒருபாக ஆகப்போகிறதென்று இது முதலானபிராம்மணர்களால்சொல்லப்பட்ட ஸ்மிருதியாதி வசனங்களிருப்பதால் முந்தியிருந்த சுத்தமானவைசியஜாதியே அற்றுப்போய்விட்டதென்றே சொல்லக்கூடியதாயிருக்கிறது. பூர்வத்தில் பிராமணர்கள் இவர்களுக்கு கிருத்திரிமகோத்திரங்களாக கற்பித்து வேதோக்தகர்மங்களை விடும்படி கருச்செய்து புராணங்களில் சொல்லிய மந்திரங்களால் பதினாறு கர்மங்களையுஞ் செய்துவைத்தார்களென்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில் எந்த மூடனும் பிறத்தியானுடைய ஏவலால் தான் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற சால்வை பட்டுமுதலானதுகளைவிட்டு பழையதானகோணிமரப்பட்டை முதலானதை உடுத்திக்கொள்ளமாட்டானல்லவா அதுபோல் வேதம், வேதகர்மம் இதையனுஷ்டிப்பது இருந்திருக்குமானா

ல் பிராமண வஞ்சனையினால் தியாகம் சம்பவிக்காதல்லவா அப்படி இவர்களை அந்தக்கர்மங்களினின்றும் தள்ளிவைப்பதால் பிராமணர்களுக்குப் பிரயோஜனமும்காணோம். ஆதலால் வேதம் அதிற்சொல்லியகர்மானுஷ்டான முதலானவைகள் பூர்வத்திலும் இல்லையென்பதே சித்திக்கிறது.

ஆதலால் இவர்களுக்கு முன்காலமுதல் குலபரம்பரையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறபடியே எல்லா கர்மானுஷ்டானமும் [illegible] க்ஷேமத்திற்கு இடமாக இருக்கிறது. ஆதை [illegible] சொல்லியகர்மங்களை வேதமந்திரங்களால் [illegible] வார்களாகில் அப்போது இவர்களுக்கு பெருத்த [illegible] தாஷமுண்டாகிறது நிச்சயம்.

நாங்கள் வைசியாளென்று பிரசித்தியடைந்திருக்கிறோம். வை [illegible] களுக்கு வேதம் வேதகர்மத்தில நிகாரமுண்டென்று நூல்களில் பிரசித்தம்.

அது எங்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டதே என்று வருத்தப்படுகிறோம் என்றால் வருத்தப்படுவதற்கு இதுசமயமல்ல உங்களைப் போல பிராம்மணர்களே அனேகரிருக்கிறார்கள்.

பிராம்மணர்களுக்கு வேதம் சொல்லல், சொல்லிக்கொடுத்தல், யாகம் செய்தல், செய்து வைத்தல், கொடுத்தல், வாங்குதல் என்னும் ஆறு அதிகாரமானது சகலமான வேதம் தர்மசாஸ்திரம் புராணம் இதுகளில் பிரசித்தமாகவிருந்தும் மேல் சீமையில் பிராம்மணர்களில் சிலர் (கொப்பலு) என்று பேருடையவர்களாகவும், சிலர் (சதுர்விம்சதி) என்று பெயருள்ளவர்களாகவும், சிலர்கள் ஸகலத்திரபுறவாசி என்கிற பெயருள்ளவர்களாகவும் இன்னம் சிலர் சிஷ்டபவர்க பேருள்ளவர்களாகவும் இப்படி அநேக பேதங்களிருக்கிறதுகள்.

அவர்களுக்கு இப்போதும் வேதமந்திரங்களாலே உபநயனம் முதலானதும், வேதம்சொல்லுதலும், அனுபவத்தில் சித்தமாயிருக்கிறது. எல்லாப்பிராம்மணர்களும் அவர்களுடைய வீட்டில் வேதத்தில் சொல்லிய கர்மங்களையே செய்து வைக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு கோத்திரவேதங்களும் பிரசித்தங்களாகவே இருக்கிறதுகள்.

ஆனால் இவர்களுக்கு வேதம்சொல்லிவைத்தல், யாகம்செய்வித்தல் தானம்வாங்குதல் என்கிற மூன்று கர்மங்களில்லை. இவர்களையும் பொருட்டு ஒருவரும் ஒன்றைப் பற்றி தானம்செய்வதுமில்லை இவர்களிடமிருந்து ஒருவரும் வேதமந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொள்வதுமில்லை.

மேலும் இவர்களுக்கு மற்றப் பிராம்மணர்களோடு கூட பந்தியில் போஜனங்கள் முதலானதுகளுமில்லை வேறாக குருக்கு பந்தியில் தானே சாப்பாடு முதலானதுகள் நடக்கிறது இவர்களுடைய பந்துஜனங்கள் மாத்திரம் சாப்பிடுகிறார்கள் இதர ஒரு பிராம்மணனும் புசிக்கிறதுமில்லை. இந்தப்பிரசித்தி இப்போதுமிருக்கிறது அப்படியிருப்பதில் என்ன பிரமாணம் சொல்லக்கூடும். எக்காலத்தில் இவர்களுக்கு எந்தக்காரணத்தால், வேதம் சொல்லிவைத்தல், யாகம்செய்துவைத்தல், தானம்வாங்குதல் இதுகளில் அதிகாரமும் ஒரேபந்தியில் சாப்பாடு முதலானதும் நழுவிற்றென்று ஒருவராலும் அறியக்கூடாமலிருந்தாலும் முன்னோர்களாசாரப்படியே இவர்களிருக்கிறார்கள். இதுபோலவே எல்லோர்களுக்கும் ஏதோ சில தர்மங்கள் சாஸ்திரமாத்திரங்களால் சித்தித்தபோதிலும் பிரத்தியக்ஷமான ஆசாரமில்லாததினால் ஆசரணையில்லையோ அதையனுஷ்டிப்பதே கூடாது.

ஒருவன் சொல்லுவதாவது வைசியங்களுக்கு இப்போதிருக்கிற புராணமந்திரங்களில் சிலதுகள் அசுபகாரியங்களில் உபயோகப்

படுத்திய மந்திரங்களை சுபகாரியங்களிலேயும் உபயோகிக்கப்படுகி தென்று அதுவும் சரியல்ல. மந்திரங்கள் சுபகர்மங்களிலேயோ அசுபகர்மங்களிலேயோ உபயோகப் படுத்துவதால் கெட்டுப் போக மாட்டா.

எப்படியெனில் வேதமந்திரங்களாலேயே கர்மஞ் செய்கிற பிராம்மணர்களுக்கும் சில மந்திரங்கள் ஆசுவலாயனர்களுக்கு சுபகர்மத்தில் உபயோகப்பட்டதுகளாகவும் அந்த மந்திரங்களே ஆபஸ்தம்பாதிகளுக்கு அபரகர்மத்தில் உபயோகப்பட்டதுகளாகவுமிருக்கிறது கள் இதனாலேயே தேவதைகளை தெரிவிப்பதுகளாயும் கர்த்தாவை துதிசெய்வது முதலான விஷயங்களாயுள்ள மந்திரங்களுக்கு எவ்விடத்திலா வினியோகமிருக்கட்டும் என்ன கெடுதி. அல்லது சில சில விடத்தில் தப்பியிருந்தாலும் பெரியோர்களுடைய சமீபத்தில் தெரிந்து அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். அதற்காக வேறு வழியை அநுசரிக்கும் பக்ஷத்தில் பெருத்த கெடுதியேயுண்டாகும்.

ஆனபடியால் இந்த விவாதி வைசியர்களும் வெகுகாலந்தொடங்கி தாங்களநுஷ்டித்துவந்த எல்லாஜனங்களுக்கும் பிரத்தியக்ஷமாய் இருந்தபிரகாரமே பதினாறு கர்மங்களையும் ஆசரித்துக்கொண்டும் தேவப்பிராம்மண பக்தியுள்ளவர்களாகவும் இருப்பார்களானால் பிராம்மணன் முதலானோர்கள் தங்களுடைய தர்மத்தை யநுஷ்டிப்பதால் எந்தகதியை அடைவார்களோ அதே நல்லகதியை யடைவார்கள், மங்களத்தையும் அடைவார்கள். அதை மீறி வேதமந்திரங்களால் கர்மங்களைச்செய்வார்களாகில் அப்பொழுது அதிகமான கெடுதலையுண்டாகும்.

இந்தப் பிரகாரம் இந்த விவாதி வைசியர்களுக்கு வேதத்தில் சொல்லிய மந்திரங்களால் வேதத்தில் சொல்லிய கர்மானுஷ்டானமானது தள்ளப்பட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு அவர்கள் பணத்தினசையி

னலோ அல்லது வஞ்சனைமுதலானதாலோ வேதமந்திரங்களால் வேதத்தில் சொல்லிய கர்மங்களை செய்துவைக்கிறார்களோ அவர்களும் யாகம்செய்து வைக்கக்கூடாதவனுக்கு அதை செய்[illegible]தலால் கெடுதலுள்ளவர்களாக ஆகி க[illegible]மத்தை செய்தவர்களை [illegible]ட புறப்படுத்தத்தக்கவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். ஆதலால் இந்த விவாதி வைசியர்களும் வெகுகாலந்தொடக்கி இவர்கள் தகப்பன் பாட்டன் முதலானவர்க[illegible]ல் அனுஷ்டித்த மாதிரியாய் எல்லா கர்மங்களையும் செய்துகொண்டு சம்பிரதாயத்தால் வந்[illegible]வழியை அநுசரித்தவர்களாய் க்ஷேமமுள்ள[illegible]ர்களாய் ஆகக்கடவர்களென்று சிவத்தைப்பிரார்த்திக்கிறோம்.

கடைசியில் எழுதப்பட்டிருக்கிற சுலோகத்தின்பொருள்.

எல்லாஜனங்களும் வம்சக்கிரமத்தினால் வந்துகொண்டிருக்கிற சம்பிரதாயத்தை அநுசரித்து எப்போதும் எல்லா கர்மங்களையும் செய்துகொண்டு ஸ்ரீ சிவனுடைய நல்ல அருளினால் உயர்ந்ததான மங்களங்களை எப்போதும் அடையக்கடவர்கள்.